

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Teologická fakulta
Katedra pedagogiky

Bakalářská práce

**HISTORIE STŘEDNÍ RYBÁŘSKÉ ŠKOLY VE VODŇANECH
OD JEJÍHO ZALOŽENÍ DO SOUČASNOSTI**

Vedoucí práce: prof. PaedDr. ThLic. Martin WEIS, Th.D.

Autorka práce: Markéta Šmrhová

Studijní obor: Pedagogika volného času

Forma studia: kombinovaná

2023

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem autorkou této kvalifikační práce a že jsem ji vypracovala pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu použitých zdrojů.

Datum: 27. 3. 2023

Jméno a příjmení: Markéta Šmrhová

Podpis:

Poděkování

Děkuji vedoucímu bakalářské práce panu prof. PaedDr. ThLic. Martinu Weisovi, Th.D. za cenné rady, trpělivost, vstřícný přístup, ochotu a čas, který mé práci věnoval.

Další poděkování patří paní Mgr. Jitce Velkové z Městského muzea a galerie Vodňany za velkou podporu a ochotu při poskytování cenných zdrojů pro bakalářskou práci.

Také velmi děkuji vstřícným pracovníkům a pracovnícím Státního okresního archivu Strakonice za pomoc při shánění zdrojů k práci.

A v neposlední řadě děkuji své rodině a kolegyním za trpělivost a bezmeznou podporu během celého mého studia.

Obsah

Úvod.....	6
1. Historie Střední rybářské školy ve Vodňanech od počátku do r. 1938.....	7
1.1. Stručný vývoj rybníkářství.....	7
1.2. Potřeba zřízení rybářského školství	10
1.3. Vývoj po skončení I. světové války	12
1.4. První školní rok.....	13
1.5. Slavnostní otevření školy	13
1.6. Tvorba učebnic a učebních pomůcek.....	15
2. Historie Střední rybářské školy ve Vodňanech v kontextu doby v období Protektorátu Čechy a Morava	15
2.1. Nacistická okupace	15
2.2. Oběti nacistické okupace	16
2.3. Změny v učební osnově	17
2.4. Způsobené škody	18
3. Historie Střední rybářské školy ve Vodňanech od r. 1945 do r. 1950	18
3.1. Konec druhé světové války	18
3.2. Změny ve studiu.....	19
3.3. Budování zázemí.....	20
4. Historie Střední rybářské školy ve Vodňanech od r. 1951 do r. 1989	20
4.1. Školy přiřčené k rybářské škole	20
4.2. Kulturní vyžití studentů školy.....	21
4.3. Domov mládeže	22
4.4. Styk s rybáři v zahraničí	22
4.5. Listopadové události r. 1989.....	24
5. Historie Střední rybářské školy ve Vodňanech od r. 1989 do současnosti.....	24
5.1. Nový ředitel	24
5.2. Vodňanské rybářské dny	24
5.3. Partnerské školy	25
5.4. 1996, rok plný změn	25
5.5. Školní časopis	26
5.6. Nové zaměření	26
5.7. Školní muzeum	26
5.8. Výuka VOŠ.....	27
5.9. Stavební úpravy	27
5.10. Sté výročí školy	27

Závěr	29
Seznam použitých zdrojů	31
Seznam zkratek.....	34
Abstrakt	35
Abstract.....	36
Seznam příloh	37
Přílohy.....	38

Úvod

Studuji na Teologické fakultě Jihočeské univerzity obor Pedagogika volného času. Pro svou bakalářskou práci jsem si vybrala jedno z vypsaných témat, a to dějiny konkrétní školy, v konkrétním časovém úseku a na konkrétním místě. V mém případě se zaměřím na historii Střední rybářské školy ve Vodňanech. S městem Vodňany mě pojí osobní vazby, a přestože jsem sama vodňanskou rybářskou školu nestudovala, téma rybářství mě provází v podstatě celý život.

V bakalářské práci bude použita metodologie historické práce, metoda přímá a metoda komparativní. Téma bude strukturováno do několika okruhů v chronologickém sledu. Po úvodu bude následovat historie Střední rybářské školy ve Vodňanech od počátku do roku 1938, pokračovat bude historií školy v kontextu doby v období Protektorátu Čechy a Morava, dále historií školy od roku 1945 do roku 1950, historií školy od roku 1951 do roku 1989 a před závěrem bude zpracována kapitola o historii školy od roku 1990 až do současnosti.

Historické prameny v podobě školních kronik nejsou velice hojné, škola samotná vlastní omezené množství školních kronik. Ostatní kroniky a pamětní knihy jsou poskrovnu k dispozici v digitálním archivu. Rovněž ochotní zaměstnanci Státního okresního archivu ve Strakonici mi poskytl kromě badatelných též archivované třídní výkazy, zápisy z pedagogických rad z let 1951–1978, plány práce (1983–1992), hospodaření školy (1920–1941), roční statistiky (1982–2003), třídní knihy (1976–2001) a jiné. Bohužel školní kroniky zde uloženy nejsou.

Čerpám tedy převážně ze dvou almanachů vydaných při příležitosti 90. a 100. výročí založení rybářské školy ve Vodňanech. Dále využívám zdroje z Jihočeské vědecké knihovny v Českých Budějovicích, zejména v podobě digitalizovaných dokumentů, tištěnou literaturu dostupnou v Akademické knihovně Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, další knihy a materiály zapůjčené z knihovny Fakulty rybářství a ochrany vod Jihočeské univerzity a Městským muzeem a galerií ve Vodňanech.

1. Historie Střední rybářské školy ve Vodňanech od počátku do r. 1938

1.1. Stručný vývoj rybníkářství

První umělé rybníky se zakládaly v Číně okolo roku 2300 před naším letopočtem. V Egyptě a Palestině se rybníky budovaly 700 let před naším letopočtem a voda do nich byla přiváděna dlouhými, uměle vytvořenými kanály. Řekové a Římané budovali vodní nádrže sloužící především k přivádění vody do měst, ale v nádržích chovali také ryby. Díky Římanům se do Evropy začaly šířit znalosti o zakládání rybníků.¹

První doložené písemné záznamy o rybolovu, rybářství a rybnících u nás pochází z 11. století. Také v Kosmově Kronice české se vypráví o rybnících patřících do majetku kláštera.

Konkrétně v jižních Čechách je zmiňován rybník Žár u Nových Hradů, o kterém se hovoří v listině Přemysla Otakara I. z roku 1221 jakožto majetku kláštera v rakouském Zettlu. V zakládací listině Přemysla Otakara II. z roku 1263 se darují mimo jiné i vodní plochy kláštera Zlatá Koruna.

Nejstarší rybníkářství se neprovozovalo pouze v majetcích klášterů, jen se o nich zachovalo více písemných dokladů.

Počátkem 14. století docházelo k zřizování rybníků, tzv. piscin, a za vlády Karla IV. se jihočeské rybníkářství rozvíjí.²

Sám císař přikazoval městům a stavům zakládat rybníky nejen pro zabezpečení obživy lidu, ale i z důvodu odpařování vody, která měla ve formě deště blahodárný vliv na rostliny. Mnoho rybníků bylo vybudováno na jeho náklady.³ Měly velký význam pro zřizování a samotný provoz mlýnů, hamrů apod. Stoupající zájem o ryby na trhu měl za následek stavbu nových rybníků. Na konci 14. století dosahovala jejich výměra v českých zemích zhruba 75 tisíc hektarů. Nejrozšířenější chovanou rybou byl kapr. Ryby se vyvážely i na jiná území a přinášely hospodářský zisk. Císař z tohoto důvodu zavedl celní poplatky pro obchodníky při vývozu a dovozu.⁴

Během husitských válek se rybníkářství nerozvíjelo. Od druhé poloviny 15. století ale znovu pokračovalo a s jeho rozvojem je spojeno jméno Viléma z Pernštejna (1435–1521). Ten roku 1490 převzal do zástavy panství v Hluboké nad Vltavou a započal rozšiřovat stávající a budovat nové rybníky. Díky němu byla vytvořena první ucelená rybníční soustava v jižních Čechách.⁵ Vedl si záznamy, tzv. škartky, pro jednotlivá

¹ MAREŠ, Jan, Jaroslav SUCHÝ a Ladislav HOCHMAN. *Rybníkářství*. Praha: Státní zemědělské nakladatelství, 1970. Živočišná výroba, s. 10

² BERKA, Rudolf. *Jihočeské rybníkářství (Výběr historických dokumentů)*. Čs. vědeckotechnická společnost, pobočka při VÚRH a SRŠ Vodňany, 1988, s. 6

³ MAREŠ, Jan, Jaroslav SUCHÝ a Ladislav HOCHMAN. *Rybníkářství*. Praha: Státní zemědělské nakladatelství, 1970. Živočišná výroba, s. 10

⁴ ČÍTEK, Jindřich, Vladimír KRUPAUER a František KUBŮ. *Rybníkářství*. 3., nezměn. vyd. Praha: Informatorium, 1998. ISBN 80-86073-37-8, s. 11

⁵ BERKA, Rudolf. *Jihočeské rybníkářství: výběr historických dokumentů*. Vodňany: Československá vědeckotechnická společnost při Výzkumném ústavu rybářském a hydrobiologickém a Střední rybářské škole, 1988, s. 14

panství a uváděl do nich své poznatky o rybách, vodě a hospodaření. Jeho syn, Vojtěch z Pernštejna na základě těchto zapsaných zkušeností vydal rybníční instrukce pro purkrabí a porybné.⁶

Vrcholný rozkvět zažilo jihočeské rybníkářství v 16. století a je s ním úzce spjatá postava Štěpánka Netolického. Pro Petra z Rožmberka stavěl rybníky od roku 1505. Jeho nejstěžejnějším dílem je tzv. Zlatá stoka dlouhá 46 km, která slouží jako propracovaný napájecí kanál pro třeboňské rybníky.⁷ Zásobuje je vodou a před výlovy slouží také k odtoku vody z rybníků.

Také Štěpánek Netolický byl nejen významným rybníkářem, ale jeho nově zavedené metody hospodaření měly za výsledek zvýšení výnosů rybníků. Dostával časté pozvánky na jiná panství i do zahraničí, kde působil jako odborný poradce.⁸

Dalším význačným stavitelem rybníků je Jakub Krčín z Jelčan a Sedlčan (1535–1604). Vypracoval se na regenta všech rožmberských panství. Staral se mimo jiné i o panství Třeboň, kde jeho prvním velkým dílem byla stavba rybníka Svět. Po jeho dokončení zahájil stavbu největšího rybníka, Rožmberka. Jeho stavba trvala 5 let a po jeho dokončení Krčín opustil rožmberské služby.⁹

Rovněž Mikuláš Ruthard z Malešova (neznámý rok narození – 1576) se zasloužil o vytvoření propracované rybníční soustavy, která po stavebně technické stránce v mnohém překonala stavby Jakuba Krčina.¹⁰

Údržba vybudovaných vodních děl a péče o produkci ryb byly zdrojem obživy pro různé skupiny obyvatel. Rybníční hospodářství pro ně představovalo hlavní příjem, ale byly s ním spojeny i pomocné profese a řemesla. Tito lidé pomáhali při výloveh, budování a opravách rybníků.¹¹

Rybní čeládka se po celý rok starala o ryby a udržovala rybníky. Patřily sem zejména rybníční úředníci-fišmistři¹² a rybníční písař. Písaři se starali o evidenci účtů a odvody zisku z prodeje ryb. Fišmistr (porybný) se staral o stav rybníků a jejich opravy, ale také o násadu, ryby a přípravné práce při výloveh. Pomáhali mu fišknechti, holomci a pomocníci, tzv. pěšáci. Ti byli podřízeni porybnému a prováděli menší opravy hrází, starali se o rybník během zimy a také o rybníční náčiní. Další profesní skupinou byli

⁶ MAREŠ, Jan, Jaroslav SUCHÝ a Ladislav HOCHMAN. *Rybníkářství*. Praha: Státní zemědělské nakladatelství, 1970. Živočišná výroba, s. 11

⁷ BERKA, Rudolf. *Jihočeské rybníkářství: výběr historických dokumentů*. Vodňany: Československá vědeckotechnická společnost při Výzkumném ústavu rybářském a hydrobiologickém a Střední rybářské škole, 1988, s. 15 a 16

⁸ MAREŠ, Jan, Jaroslav SUCHÝ a Ladislav HOCHMAN. *Rybníkářství*. Praha: Státní zemědělské nakladatelství, 1970. Živočišná výroba, s. 13

⁹ BERKA, Rudolf a Jiřina EBELOVÁ. *Biografie osobností českého rybářství*. Vodňany: Československá vědeckotechnická společnost, 1986, s. 46

¹⁰ BERKA, Rudolf. *Jihočeské rybníkářství: výběr historických dokumentů*. Vodňany: Československá vědeckotechnická společnost při Výzkumném ústavu rybářském a hydrobiologickém a Střední rybářské škole, 1988, s. 37

¹¹ ČENĚK, Miroslav a Jana JAKUBSKÁ. *Rybník, krajina a my v soukolí času*. Praha: Národní zemědělské muzeum, s.p.o., 2021. ISBN: 978-80-88270-26-3, s. 48

¹² Z německého "Fischmeister".

baštýři, kteří dbali o významné vodní nádrže umístěné na větších panstvích, hlídali je a po praktické stránce zabezpečovali jejich údržbu.¹³

Povinnosti fišmistra a jeho podřízených byly přesně specifikovány již v 16. století v dochovaných rybníčních hospodářských instrukcích. Nový fišmistr skládal přísahu, kterou se zavazoval k dodržování instrukcí, ochraně svěřených vod před pytláky, nepřijímání úplatků a složení slibu věrnosti. Z vodňanského městského rybníkářství se rybníční instrukce nezachovaly, ale v bývalém archivu města jsou dokumenty z konce 19. století obsahující pokyny a nařízení pro městského porybného a rybníčního hlídače.¹⁴

Vědomosti o stavbě rybníků, jak o ně pečovat, a znalosti o chovu ryb se nejčastěji předávaly z generace na generaci pouze ústně. Ve výjimečných případech odkázal zkušený hospodář svým následovníkům nebo dětem své poznatky v písemné podobě.

Příkladem z historie je Vojtěch z Pernštejna, který v r. 1525 vydal „*Instrukce rybní pro panství Potštýnské a Litické*“. Vycházel ze zápisků a instrukcí svého otce, Viléma z Pernštejna. Ten si své zkušenosti zaznamenával k dalšímu použití pro své syny a porybné.¹⁵

Nejvýznamnější a zároveň nejrozšířenější byl spis Jana Dobravia „*O rybnících*“ (latinsky *De piscinis*). Jan Dubravius byl olomoucký biskup a jeho spis se stal učebním textem o základech rybníčního hospodářství pro celou Evropu. Úspěch spisu spočíval ve skutečnosti, že Dubravius svůj milovaný obor nejen dokonale znal po praktické stránce, ale také získané poznatky jiných zkoušel v praxi.¹⁶

Rozmístění rybníčních ploch a jejich rozloha si časem vyžádaly změny také ve vzdělávacím procesu tehdejších rybníkářů. Postup v kariéře a pracovním zařazení závisel zejména na počtu odpracovaných let a na tom, do jaké míry jednotliví pracovníci přebírali zkušenosti od starších generací. Stát se správcem nebo porybným vyžadovalo dlouhý kariérní postup. Z řadového pěšáka se stal hajný a po mnoha odsloužených letech a získané praxe mohl následovat postup na porybného nebo jiného hodnostáře. Předávání zkušeností z generace na generaci se však na přelomu 19. a 20. století ukázalo jako nedostatečné.¹⁷

Teprve v druhé polovině 19. století byl položen základ vědeckému systému obhospodařování rybníků. Zasloužil se o něj ředitel třeboňského panství Josef Šusta, který považoval výzkum za základ celého rozvoje rybářství.¹⁸

¹³ ČENĚK, Miroslav a Jana JAKUBSKÁ. *Rybník, krajina a my v soukolí času*. Praha: Národní zemědělské muzeum, s.p.o., 2021. ISBN: 978-80-88270-26-3, s. 48–49

¹⁴ BERKA, Rudolf. *Vodňanská rybářská minulost a přítomnost*. Vodňany: Městský národní výbor, 1985, s. 40

¹⁵ ANDRESKA, Jiří. *Rybářství a jeho tradice*. Praha: Státní zemědělské nakladatelství, 1987. Živočišná výroba (Státní zemědělské nakladatelství), s. 49

¹⁶ Tamtéž, s. 49

¹⁷ Školní časopis Střední rybářské školy Vodňany. *Ryboviny*. I. ročník, č. 4. Článek *Vodňany – centrum odborného rybářského školství*. MERTEN, M. [online]. [cit. 6. 11. 2022]. Dostupné na: <https://www.srs-vodnany.cz/UserFiles/files/noviny/Ryboviny042009.pdf>, s. 2

¹⁸ *Sborník VODŇANY a VODŇANSKO* č. 2/1970. Redaktor sborníku: R. Berka. Uložen v Okresním archivu ve Strakonici, s. 1

Po vzniku samostatné republiky začala vznikat nová soustava organizovaných rybářských podniků, později Státní rybářství, a uspišily se tak snahy o zřízení samostatné rybářské školy s úzkým zaměřením.¹⁹

Josef Šusta (1835–1914), který je právem považován za nestora českého rybníkářství, se celý život věnoval rozvoji rybářství, založil moderní rybníční chov ryb, prostudoval záznamy z archivu v Třeboni od nejstarších dob až po jeho současnost a získal tak ucelený přehled o tom, jak se vyvíjelo hospodaření na rybnících v uplynulých 500 letech.²⁰ Uvědomoval si, že uplatňování vědeckých poznatků v praxi je podmíněno také získáním teoretických znalostí pracovníky v rybářství. Napsal knihu „Fünf Jahrhunderte der Teichwirtschaft zu Wittingau“ (vyšla pouze v němčině r. 1898), ve které mimo jiné přichází s myšlenkou spojit teorii s praxí prostřednictvím odborné rybářské školy.²¹

O několik let později se jeho přání stalo skutečností a část zásluh na tom měl jeho syn, ing. Václav Šusta, působící ve školském komitétu Zemské jednoty rybářské. Ten se z nemalé části zasloužil o zřízení a vybavení rybářské školy ve Vodňanech.²²

V prvních organizačních stanovách byly uvedeny hlavní zásady:

Škola rybářská dává žákům takové vzdělání, které je nezbytné pro racionální provozování rybníčního a říčního hospodářství, jak samostatnému, tak pomocnému technickému personálu, jako jsou: mládci, baštýři, porybní, dozorcí říční a jiné orgány pomocné.

Vyučování podle učebního plánu je:

a) *teoretické (všeobecně vzdělávací a odborné)*

b) *praktické.*

Doplněním vyučování jsou vycházky na rybníční a říční hospodářství k výlovům, chytání vevrubů, raků, pstruhů, práce ve pstruhařské líhni a odborné rybářské práce. Výchova sleduje vytváření charakteru rybáře, vzbuzuje lásku k povolání, smysl pro povinnost a odpovědnost.

*Vyučování trvá dva školní roky. Začátek školního roku je vždy 16. září a konec 15. července.*²³

1.2. Potřeba zřízení rybářského školství

Úvahy o potřebě zřídit odbornou rybářskou školu započaly již na přelomu 19. a 20. století, kdy docházelo ke specializaci odborného školství v Čechách, na Moravě i ve Slezsku. Podle českého odboru Zemědělské rady pro království České neměla být rybářská výuka součástí hospodářských rolnických škol, nýbrž měla být ustanovena

¹⁹ Školní časopis Střední rybářské školy Vodňany. *Ryboviny*. I. ročník, č. 4. Článek *Vodňany – centrum odborného rybářského školství*. MERTEN, M. [online]. [cit. 6. 11. 2022]. Dostupné na: <https://www.srs-vodnany.cz/UserFiles/files/noviny/Ryboviny042009.pdf>, s. 2

²⁰ BERKA, Rudolf a Jiřina EBELOVÁ. *Biografie osobností českého rybářství*: R. Berka, J. Ebelová. Vodňany: Československá vědeckotechnická společnost, 1986, s. 82

²¹ *Sborník VODŇANY a VODŇANSKO č. 2/1970*. Redaktor sborníku: R. Berka. Uložen v Okresním archivu ve Strakonici, s. 1

²² BERKA, Rudolf a Jiřina EBELOVÁ. *Biografie osobností českého rybářství*: R. Berka, J. Ebelová. Vodňany: Československá vědeckotechnická společnost, 1986, s. 85

²³ *Sborník VODŇANY a VODŇANSKO č. 2/1970*. Redaktor sborníku: R. Berka. Uložen v Okresním archivu ve Strakonici, s. 3

samostatná škola, kde se rybářské znalosti budou vyučovat. U rakousko-uherských úřadů se tato myšlenka nesetkala s přijetím.²⁴

Přestože v posledních deseti letech bývalé Rakousko-uherské monarchie bylo v Čechách 36 000 hektarů rybníků, na Moravě 5 000 hektarů a ve Slezsku 3 000 hektarů, vídeňská vláda neuznávala potřebu rybářské školy pro země české. Místo toho založila rybářskou školu pro pstruhové hospodářství v salcburském Hintersee a krátce předtím, roku 1910, byla v sousedním Bavorsku otevřena rybářská škola ve Starnbergu.²⁵

Dva rybářské spolky v Českých Budějovicích (český a německý klub rybářský) již v roce 1898 začaly jednat o zřízení dvou rybářských škol v Českých Budějovicích, jedné české a jedné německé. Zemědělská rada na svém jednání, konaném dne 27. března 1900 v Praze, však jejich zřízení nedoporučila. Důvodem byl nedostatek vyškolených učitelů a málo hmotných podpor pro zřízení škol od místních činitelů.²⁶

O školu se také ucházelo město Třeboň, kde byly rovněž vhodné podmínky díky rozsáhlým rybníkům a rozvinutému rybníčnímu hospodářství. *„Toho dokladem jest, že cizí odborníci rybářští z celé Evropy často přichází za studiemi do Třeboně, aby zde poučení ve svém oboru hledali a se zdokonalovali. Neb to nijak nevdá jistým kruhům, aby i zde neujali se díla krtičího a tajně i zjevně proti zřízení školy této pracovali. Zajisté však nadarmo. Rybářská škola tato bude první a jediná česká škola toho druhu v zemích koruny české a tu zajisté celá česká veřejnost přeje si ji tam, kde jsou první podmínky nejvhodnější a místem tím jest – Třeboň.“*²⁷

Následovaly několikeré neúspěšné pokusy o zřízení školy, vedené rybářským spolkem v Českých Budějovicích, z něhož se v r. 1906 odloučilo Jihočeské rybářské sdružení a v r. 1911 se přetvořilo v Zemskou jednotu rybářskou pro království České se sídlem v Českých Budějovicích. Právě ta je považována za matku rybářské školy.²⁸

Zemědělská rada alespoň pořádala několik krátkodobých rybářských kurzů. Kurzy a sjezdy byly také pořádány Českým klubem rybářským v Českých Budějovicích, potom Jihočeským sdružením rybářským a nakonec Zemskou jednotou rybářskou pro království České. Kurzy mívaly hojnou návštěvnost, která rok od roku stoupala. Na všech kurzech se o zřízení rybářské školy jednalo, ale jednání vždy ztroskotala na tom, že se nenašel místní činitel, který by školu vydatně podporoval.²⁹

Tlak na zřízení školy neustával. Po několika letech díky tehdejšímu starostovi města Vodňany, panu Ferdinandovi Maškovi, který byl zároveň i předsedou Jihočeského

²⁴ Almanach 1920-2010 vydaný při příležitosti 90. výročí založení rybářské školy ve Vodňanech. Střední rybářská škola Vodňany 2010

²⁵ Rybářská škola ve Vodňanech. Kronika I. 1920-1955. Uložena na Střední rybářské škole ve Vodňanech. Rukopis, s. neuvedena

²⁶ Kronika Rybářská škola ve Vodňanech. Uložena na Střední rybářské škole ve Vodňanech. Rukopis, s. 1-2

²⁷ Ohlasy českého jihu. Ročník IV. V Týně n. Vlt., dne 1. února 1903. Číslo 3. List pro zájmy měst a okresů i končin k nim přidružených: Týn n. Vlt., Bechyně, Hluboká, Lomnice n. Lužn., Netolice, Protivín, Soběslav, Třeboň, Veselí n. Lužn., Vodňany a j., titulní strana

²⁸ HANUŠ, P.J. Rybářská škola ve Vodňanech. Otisk z Vlastivědné obrázkové revue „Otavan“, roč. IX, s. 1

²⁹ Kronika Rybářská škola ve Vodňanech. Uložena na Střední rybářské škole ve Vodňanech. Rukopis, s. 3

rybářského sdružení (do této funkce byl zvolen r. 1909), formulovalo město finanční i pozemkové záruky k zřízení rybářské školy ve Vodňanech a Zemědělská rada téměř definitivně rozhodla o jejím zřízení. Avšak přišla 1. světová válka a realizace celé myšlenky musela být odsunuta.³⁰

1.3. Vývoj po skončení I. světové války

Po skončení války a vzniku Československé republiky jako samostatného státu se snahy o zřízení specializované školy znovu obnovily. Dne 8. listopadu 1918 vydala Zemská jednota rybářská svůj program v osvobozeném státě a důrazně v něm žádala o zřízení samostatné dvouleté střední rybářské školy. Po říjnovém převratu r. 1918 nařídil tehdejší ministr zemědělství Karel Prášek zahájení přípravných prací pro založení školy.³¹

Městské zastupitelstvo předložilo tehdy zemědělské radě konkrétní nabídku včetně odůvodnění a učební osnovu pro dvouletou rybářskou školu. Celou osnovu vypracoval Václav Josef Štěpán³² na základě instrukcí pro porybné. Instrukce navrhl ředitel panství Kottas a lesmistr Theodor Mokrý.³³

Rok poté, 30. srpna, městské zastupitelstvo Vodňan v čele s tehdejším starostou V. Rothbaurem obnovilo žádost o zřízení školy ve Vodňanech i se všemi zárukami.³⁴ Žádosti o umístění rybářské školy ve Vodňanech bylo vyhověno.

Po třiceti letech byly tedy snahy o zřízení školy vyslyšeny a **15. ledna 1920** vydalo Ministerstvo zemědělství rozhodnutí o zřízení státní rybářské školy a jejím umístění ve Vodňanech. V Pamětní knize města Vodňan se uvádí: „*Ministerstvo zemědělství oznamuje, že bude ve Vodňanech zřízena prozatím soukromá, později státní rybářská škola. Do kuratoria ryb. šk. zvolen starosta města Vojt. Rothbauer, a náhradníkem referent rybářský Fr. Turek.*“³⁵

Škola byla původně zřízena jako škola kuratoriální a teprve od r. 1925 měla být převzata do státní správy. Členy kuratoria byli ministerský rada Dr. A. Schönfeld za ministerstvo zemědělství, starosta města V. Rothbauer za Vodňany, ing. V. Šusta za Čsl. jednotu rybářskou, Fr. Kouba za okresní správní výbor a za učitelský sbor ředitel V. J. Štěpán.³⁶

Václav Josef Štěpán (narozen 24. 1. 1873 v Zamachách u Všelis na Mělnicku, zemřel 5. 1. 1941 v Českých Budějovicích) byl kuratorem školy jmenován prvním

³⁰ Ve znamení ryb. K 75. výročí rybářské školy ve Vodňanech. Střední rybářská škola Vodňany. 1955. Redakce R. Berka, s. 7-8

³¹ SOkA Strakonice, *Pamětní kniha obecní. 1923-1924.* [online]. [cit. 6. 11. 2022]. Dostupné na: <https://digi.ceskearchivy.cz/741/57>

³² V. J. Štěpán byl od r. 1897 profesor rolnické školy v Českých Budějovicích, později první ředitel rybářské školy ve Vodňanech.

³³ SOkA Strakonice, *Pamětní kniha obecní. 1923-1924.* [online]. [cit. 6. 11. 2022] Dostupné na: <https://digi.ceskearchivy.cz/741/57>

³⁴ HANUŠ, P.J. *Rybářská škola ve Vodňanech. Otisk z Vlastivědné obrázkové revue „Otavan“*, roč. IX, s. 2

³⁵ SOkA Strakonice, *Pamětní kniha obecní (Letopisy města Vodňan – od r. 1923)*, s. 67

³⁶ SOkA Strakonice, *Pamětní kniha obecní. 1923-1924.* [online]. [cit. 6. 11. 2022]. Dostupné na: <https://digi.ceskearchivy.cz/741/57>

ředitelem. Během svého působení v jižních Čechách, kdy v r. 1897 nastoupil místo učitele v bývalé Rolnické škole v Českých Budějovicích, soustavně usiloval o založení rybářské školy. K tomuto účelu po mnoho let připravoval různé učební pomůcky, které pak škole daroval.³⁷

1.4. První školní rok

První školní rok byl zahájen dne **16. září 1920** a slavnostní zahájení proběhlo ještě 19. září během sjezdu Československé jednoty rybářské. Vyučovalo se tehdy v provizorních prostorách, ve druhém patře vodňanské radnice.

Město nabídlo státu finanční podporu na vybudování školy a nákladů s tím spojených. Pamětní kniha města Vodňan uvádí: „1. Obec propůjčí potřebné místnosti k vyučování po dobu, než bude nová škola postavena. Potřebné adaptace provede obec zdarma. 2. Poskytne naturální byt zdarma. 3. Na inventář školní poskytne 20.000 Kč. 4. Na vydržování výpomocných sil učitelských, školníka, topení, osvětlení a t.d. poskytne ročně Kč 3.000. 5. Skladiště a dílny dá zdarma. 6. Pro novou budovu hradí mimo pozemek jednu třetinu stavebního nákladu a výloh k doplnění zařízení školního. Internátu při škole není. 7. Obec poskytuje celé rybniční hospodářství sestávající ze 26 rybníků ve výměře 240 ha k dispozici škole rybářské. 8. Na pozemcích sv. Vojtěcha nabízí místo pro školu rybářskou. Jižní svah statku dává pro výstavbu pokusných rybníčků. 9. Dřemlinskou stoku dává k dispozici ku provozování rakařství. 10. Pět sádek dává k dispozici k účelům vyučovacím. 11. Bezplatně dává užívání a těžení rybolovu v řece Blanici. 12. Daruje pozemky k pěstování vrby, ponechává obecní lesy ve výměře 200 ha k názornému vyučování, též školku se skleníkem. 13. Obec opatří hmotné práce, personál, krmivo, půjčí rekvisity.

Pan Fr. Turek připomíná, že již předešlé zastupitelstvo usneslo se o založení této školy, dnešní usnesení jest jen novým souhlasným projevem.“³⁸

První rok dostudovalo celkem 12 žáků. Stav žáků k 16. 9. 1921 byl 14 žáků prvního ročníku a 18 žáků druhého ročníku. Žáci byli z Čech a Moravy, jeden žák z Německa.³⁹ Jezdilo se na četné exkurze a výlovy rybníků.

1.5. Slavnostní otevření školy

Povolení ke stavbě školy bylo vydáno 29. 3. 1923 a slavnostní otevření proběhlo 28. 9. 1924 za účasti státních i samosprávních zástupců, korporací a čestných hostů. Ředitel V. Šusta, předseda Čsl. ústřední jednoty rybářské vzpomínal: „*Rybníkářství nechybělo zdatných pracovníků, jak ukazuje pětisetletá minulost. Vše tehdy záviselo na převaze ducha, jenž práci fysickou řídil. V XVI. století jednotlivci svou duševní převahou povznegli rybářství. Mnohdy nebylo inteligenta, jenž by svou duševní převahou pozvedl rybníkářství. V prvé polovici minulého století muselo rybníkářství postoupiti*

³⁷ POKORNÝ, Josef. *Velký encyklopedický rybářský slovník*. Plzeň: Fraus, 2004. ISBN 80-7238-117-2, s. 412

³⁸ SOkA Strakonice, *Pamětní kniha obecní. 1923-1924*. [online]. [cit. 6. 11. 2022]. Dostupné na: <https://digi.ceskearchivy.cz/741/35>

³⁹ *První výroční zpráva Rybářské školy ve Vodňanech za školní léta 1920-22*, s. 24

*mnoho půdy zemědělství proto, že převaha ducha byla na straně polních hospodářů. Chyběla rybářům škola.*⁴⁰

Přehled absolventů – cizinců 1921–1931⁴¹

Rok	Absolventů celkem	Z toho cizinci	Národnost
1921/22	18	1	1 Němec
1922/23	17	0	
1924/24	17	2	1 Rus, 1 Němec
1924/25	15	6	5 Rusů, 1 Němec
1925/26	10	2	2 Rusové
1926/27	20	10	4 Rusové, 1 Litevec, 5 Jugoslávců
1927/28	10	6	1 Němec, 3 Rusové, 1 Bulhar, 1 Polák
1928/29	14	2	1 Polák, 1 Bělorus
1929/30	13	2	1 Němec, 1 Bulhar
1930/31	14	4	2 Němci, 1 Polák, 1 Bulhar
1931/32	14	2	2 Poláci

Dle výnosu ministerstva zemědělství č. 89 710-Ja ze dne 27. 10. 1926 bylo jugoslávským studentům umožněno vystudovat školu za jeden rok.⁴²

Školní budova měla jedno poschodí včetně přístavby s bytem ředitele školy. Škola se postupně rozšiřovala. V srpnu 1921 se začala stavět pstruhová líheň a pokusné rybníky, o rok později bylo zřízeno pokusné pole z původní zelinářské zahrady. V r. 1923 byla založena vrbovna, vybudovaly se pstruhové náhony a část ovocné zahrady.⁴³

V roce 1931 byly pokusné rybníky podrobeny velké zkoušce, kdy koncem května přišla náhlá povodeň. Prokázala se však kvalita a bytelnost stavby rybníků, jejichž hráze zůstaly nepoškozeny, přestože řeka Blanice byla neregulovaná.⁴⁴

⁴⁰ SOkA Strakonice, *Pamětní kniha obecní. 1923-1924*. [online]. [cit. 6. 11. 2022]. Dostupné na: <https://digi.ceskearchivy.cz/741/102>

⁴¹ Rybářská škola ve Vodňanech. *Kronika I. 1920-1955*. Uložena na Střední rybářské škole ve Vodňanech. Rukopis, s. 39

⁴² Tamtéž, s. 39

⁴³ Rybářská škola ve Vodňanech. *Kronika I. 1920-1955*. Uložena na Střední rybářské škole ve Vodňanech. Rukopis, s. 19-20

⁴⁴ Rybářská škola ve Vodňanech. *Kronika I. 1920-1955*. Uložena na Střední rybářské škole ve Vodňanech. Rukopis, s. 58

V témže roce byl založen Spolek absolventů státní rybářské školy ve Vodňanech. Jeho úkolem bylo udržování kontaktů mezi absolventy a vzájemná pomoc při hledání pracovního uplatnění. Ministerstvo zemědělství podporovalo další vzdělávání absolventů poskytováním slev při koupi učebnic.⁴⁵

1.6. Tvorba učebnic a učebních pomůcek

Díky jedinečnému zaměření školy nebylo vždy možné učební pomůcky zakoupit, a mnoho z nich proto vznikalo svépomocí. Některé pomůcky, dokonce s inventárním číslem z roku 1921, jsou k vidění ve Školním rybářském muzeu.

Odborné učebnice, ze stejného důvodu, vytvářeli ředitelé školy, učitelé a další rybářští odborníci a společně tvořili autorské kolektivy.

Dle vyjádření pana Ing. Karla Dubského, dnes již bývalého pana ředitele SRŠ⁴⁶, vznikaly první učebnice již v období první republiky⁴⁷. Pro účely výuky se kopírovaly na cyklostylu (pozn. přístroj na rozmnožování písemností). Škola po celou dobu své historie vydávala učebnice vlastním nákladem.

2. Historie Střední rybářské školy ve Vodňanech v kontextu doby v období Protektorátu Čechy a Morava

2.1. Nacistická okupace

Rozdělení Československa, vznik Slovenského štátu a Protektorátu Čechy a Morava v květnu 1939, to vše mělo dopad i na chod školy.

Poté, co hitlerovské Německo v r. 1938 zabralo okrajová území Československé republiky, se do Vodňan přemístily dvě školy. Odborná škola hospodářská z Prachatic a k ní přiřčená lidová škola zemědělská z Vitějovic.⁴⁸ Dohromady tři školní instituce sdílely prostory rybářské školy během prvních dvou let okupace. V té době byly prostory k výuce navíc dost omezené, protože do budovy byl dočasně přestěhován též evakuovaný okresní úřad z obsazených Prachatic a archiv Krajského soudu z Českých Budějovic.⁴⁹

⁴⁵ VI. Výroční zpráva Státní školy rybářské ve Vodňanech za školní léta 1930–1932. Nákladem státní rybářské školy. Tiskem Antonína Dvořáka ve Vodňanech, s. 42–43

⁴⁶ Pozn.: Ing. Karel Dubský byl ředitelem Střední rybářské školy ve Vodňanech od roku 2010 po dobu 12 let.

⁴⁷ Pozn.: Jednou z prvních knih je Rybníkářství od prof. Bořivoje Dvořáka čítající 4 díly. Vydaná byla po II. světové válce, ale texty vznikaly již v r. 1920. Je uchovaná na Střední rybářské škole ve Vodňanech.

⁴⁸ Rybářská škola ve Vodňanech. *Kronika I. 1920–1955*. Uložena na Střední rybářské škole ve Vodňanech. Rukopis s. 105

⁴⁹ 50 let rybářského školství ve Vodňanech. Ročenka Střední rybářské technické školy ve Vodňanech. 1920–1970. Vodňany. Střední rybářská technická škola, 1970, s. 37

V r. 1941 se škola přeměnila na žákovský domov Hitlerjugend.⁵⁰ V prosinci 1942 škola opustila svou budovu a se svými sbírkami, vybavením a knihovnou se přestěhovala do tovární budovy naproti vodňanské železniční stanici.⁵¹ Stěhování proběhlo velice rychle a nebylo během něj ani narušeno vyučování. Období války bylo však ve škole velice těžké a jedním z jeho dopadů byla skutečnost, že v letech 1941 a 1946 nedokončil školu žádný ročník. Nikdy jindy v historii školy se toto nestalo.⁵²

Jaroslav Šimek, absolvent rybářské školy v letech 1941–1943 vzpomíná na své tehdejší spolužáky: „*Složení žáků v té době bylo různorodé, ať již se to týkalo rozdílů věkových anebo záměrů, které si každý rýsoval po absolvování školy. Vyskytli se zde jedinci, kteří byli vděční za přijetí, jež jim skýtalo dvouletý úkryt před totálním nasazením, ale příčin a důvodů bylo víc. (...) V našem stmeleném kolektivu byl jednoznačný odpor k německé okupaci. Proto jsme také s radostí přijali, že jeden z našich řad, který se honosil německou příslušností, byl usvědčen z krádeže a ze školy vyloučen.*“⁵³

Akademik RNDr. Slavomil Hejný, DrSc., český botanik, který v letech 1943 a 1944 navštěvoval rybářskou školu, na toto období vzpomíná: „*My jsme totiž za války (1943–1944) nebyli umístěni v původní budově rybářské školy, usídlené za městem, kterou v té době okupovala německá mládež z Hitlerjugend. Rybářská škola tehdy obydlela textilku u nádraží. Všude bylo cítit, že jde o provizorium. Poznali jsme tak vlastně atmosféru fabriky a nikoliv klasického rybářského učiliště.*“⁵⁴

2.2. Oběti nacistické okupace

Během okupace se zaváděly nové nacistické pořádky a hitlerovští okupanti vyžadovali bezvýhradné zapojení do „třetí říše“. Odpor či jeho náznak byl trestán fyzickou likvidací. Jednou z obětí se stal **ing. Jaroslav Štětina**, externí profesor školy, který byl poslán do koncentračního tábora v Osvětimi, kde také zemřel.

Další obětí nacistické okupace byl z řad absolventů **Vojtěch Hanžl** (nar. 21. 4. 1900), který absolvoval školu s vyznamenáním v r. 1922 a pracoval jako rolník v Budyni u Bavorova. Zde byl v r. 1942 zatčen gestapem na udání za to, že schvaloval atentát na Heydricha, jelikož pronesl „to je dobře“ poté, co se o atentátu dozvěděl. Po zatčení byl převezen do klatovských kasáren a 2. 7. 1942 zastřelen. Po Květnové revoluci byl in memoriam vyznamenán za zásluhy o republiku.

Adolf Hraba (nar. 1. 4. 1901) rovněž v r. 1922 absolvoval školu s vyznamenáním a byl správcem rybníkářství v Bohdanči u Pardubic. Na jaře r. 1942 ukrýval parašutistu Jiřího Tolara. Ten vysílal zprávy londýnské skupině národního odboje tajnou vysílačkou

⁵⁰ Rybářská škola ve Vodňanech. *Kronika I. 1920-1955*. Uložena na Střední rybářské škole ve Vodňanech. Rukopis s. 105

⁵¹ BERKA, Rudolf. *Vodňanská rybářská minulost a přítomnost: vydáno k příležitosti 650. výročí města Vodňan*. Vodňany: Městský národní výbor, 1985, s. 82

⁵² *Almanach Střední rybářské školy Vodňany*. Vodňany: Střední rybářská škola a Vyšší odborná škola vodního hospodářství a ekologie, 2020. ISBN 978-80-87096-21-5, s. 74–75

⁵³ *Ve znamení ryb. K 75. výročí rybářské školy ve Vodňanech*. Střední rybářská škola Vodňany. 1955. Redakce R. Berka, s. 43

⁵⁴ *Ve znamení ryb. K 75. výročí rybářské školy ve Vodňanech*. Střední rybářská škola Vodňany. 1955. Redakce R. Berka, s. 35

z Ležáků. Adolf Hraba byl poslán do Terezína a poté do Osvětimi, kde ho 25. 12. 1942 utýrali k smrti.

Jan Humpál (nar. 12. 6. 1917) absolvoval rybářskou školu v r. 1934 a pracoval jako porybný rybářského spolku v Plzni. V září r. 1941 byl gestapem zatčen za shromažďování zbraní. Posléze byl popraven na Pankráci jako „nepřítel německé říše“⁵⁵.

Na nacistickou okupaci vzpomíná též absolvent školy Hubert Tomášek: „*Musím potvrdit, že duch této školy měl velmi dobrý vliv na studenty a jejich schopnost vyrůst v dobré odborníky a mnozí získali i solidní základy pro další vyšší studium, což za tehdejších podmínek lze dvojnásob ocenit. I když jsme studovali v podmínkách německé okupace, nebyly čtyřleté následky tak hrozné, aby to ve větší míře zasáhlo vžitý demokratický a svobodný charakter ovzduší školy. Bylo však cítit jistou opatrnost, která nás obestírala jako mlha a sloužila jako ochranný plášť před nacistickou krutostí, nabubřelostí, špiclovstvím, kteréžto nešvary začínaly prolínat do našeho života.*“⁵⁶

2.3. Změny v učební osnově

Výnosem ministerstva zemědělství byla nařízena změna učebního plánu a 1. 9. 1941 byla oznámena na poradě školy. Došlo k navýšení počtu hodin německého jazyka na 4 hodiny týdně pro oba ročníky. Rok poté byl zaveden nový předmět Nauka o Říši a povolání.⁵⁷

Byla zavedena i nutnost dvojjazyčných zápisů do úředních knih, nejprve německy, potom česky. Týkalo se to i klasifikačních známek na konci školního roku. Klasifikační stupnice měla 6 známek. Z katalogů 1941/42 až 1944 je patrné, že známka 6 (nichtgenugent – nedostatečně) se objevovala výlučně u němčiny. Časté bylo i 4 (ausreichend – dostatečně) a 5 (mangelhaft – sotva dostatečně).⁵⁸

Ve škole také probíhala praxe zaměřená na lov perlorodek. Hubert Tomášek ve své knize vypráví: „*My studenti druhého ročníku rybářské školy jsme byli posledními absolventy, kteří prováděli výlov perlorodek říčních v Otavě v zámeckém parku v Horažďovicích v červnu 1944. Bylo nás asi osmnáct a každý z nás ulovil asi dvacet až třicet perel. Voda v říčním rameni byla čistá, průzračná, řekl bych, dala se pít. V roce 1980 to byla a je dosud zabahněná a zapáchající stoka.*“⁵⁹

⁵⁵ Rybářská škola ve Vodňanech. *Kronika I. 1920-1955*. Uložena na Střední rybářské škole ve Vodňanech. Rukopis, s. 150

⁵⁶ TOMÁŠEK, Hubert. *Radostné návraty a vzpomínky na rybářské mládí. K 50. výročí absolvování Rybářské školy ve Vodňanech 1944-1994*. Ostrov 1944. Vydáno vlastním nákladem, s. 6

⁵⁷ Rybářská škola ve Vodňanech. *Kronika I. 1920-1955*. Uložena na Střední rybářské škole ve Vodňanech. Rukopis, s. 139

⁵⁸ Tamtéž, s. 142

⁵⁹ TOMÁŠEK, Hubert. *Radostné návraty a vzpomínky na rybářské mládí. K 50. výročí absolvování Rybářské školy ve Vodňanech 1944-1994*. Ostrov 1944. Vydáno vlastním nákladem, s. 11

2.4. Způsobené škody

Druhá světová válka s sebou přinesla mimo jiné i velké škody napáchané na našem rybářství. Z důvodu odtržení pohraničních oblastí roku 1938 došlo ke ztrátě skoro 20 % výměry rybníků, velké části pstruhových potoků a řek, kde se nacházely rybí líhně. Během války byl nedostatek krmiv, hnojiv a prakticky i všech rybářských potřeb. Během války také zanikla Československá ústřední jednota rybářská.⁶⁰

3. Historie Střední rybářské školy ve Vodňanech od r. 1945 do r. 1950

3.1. Konec druhé světové války

Od května 1945 škola sloužila jako nemocnice sovětské armády. Po stanovení demarkační čáry a odchodu sovětských jednotek se do školy přestěhovaly jednotky americké. Ty pak vystřídal vojenský útvar československé armády.⁶¹

V sobotu 5. května v ranních hodinách přicházely na vodňanskou radnici první zprávy, že pražský rozhlas hlásí už jen v českém jazyce. Zpráva se rychle šířila městem a v odpoledních hodinách přicházely zprávy z tiskové kanceláře o národní revoluci v Praze. Předseda obecní správní komise Tomáš Holát svolal pohotovost členů organizace Sokol a hasičů. Štábní kapitán Osong, člen Revolučního národního výboru ve Vodňanech, podal T. Holátovi zprávu o situaci ve městě a podklady k projevu občanstvu, který zazněl v 16:30 hodin v místním rozhlase z úst předsedy správní komise.⁶²

„Občané a občanky!

Nadešel den svobody československého národa. Svoboda však nebyla vybojována na všech místech. Vítězné armády spojenců – hlavně Rudá armáda – postupují rychle naším územím a osvobozují naše vesnice a města z nadvlády Němců. Správa našeho města přechází do rukou Revolučního národního oboru. Jeho příkazů buďte bezpodmínečně poslušní. Naprostou ukázněnost nás všech žádá od nás tato historická chvíle českého národa.“⁶³

Teprve o čtyři dny později, 9. května 1945, přišla z Prahy zpráva o vítězství revoluce – osvobození Prahy Rudou armádou. V odpoledních hodinách přijel do Vodňan první automobil americké armády a posádce se dostalo bouřlivého uvítání. Došlo však ke konfliktu a přestřelce německých vojáků a partyzánů před radnicí na náměstí.⁶⁴

Dne 10. května prapory vyzdobené město očekávalo příjezd Rudé armády, která již osvobodila České Budějovice. Na náměstí se sešly všechny úřady, spolky, zástupci politických stran, MNV, partyzáni, školní mládež, učitelé, studentská legie a Národní

⁶⁰ 50 let rybářského školství ve Vodňanech. Ročenka Střední rybářské technické školy ve Vodňanech. 1920-1970. Vodňany. Střední rybářská technická škola, 1970, s. 28

⁶¹ Rybářská škola ve Vodňanech. Kronika I. 1920-1955. Rukopis, s. 105

⁶² SOKA Strakonice. Obecní kronika. Vodňany. 1945-1962. [online]. [cit. 10. 11. 2022]. Dostupné na: <https://digi.ceskearchivy.cz/744/2>

⁶³ Tamtéž, dostupné na: <https://digi.ceskearchivy.cz/744/3>

⁶⁴ SOKA Strakonice. Obecní kronika. Vodňany. 1945-1962. [online]. [cit. 19. 10. 2022]. Dostupné na: <https://digi.ceskearchivy.cz/744/13>

stráž. Všichni zformovaly pěticipou hvězdu a nadšeně zdravili projíždějící Rudou armádu.⁶⁵ V rybářské škole byl zřízen lazaret pro ruské vojáky. Jinak byla armáda ubytována na různých místech, například ve školní budově, v bývalé továrně Lederer a spol. a také v bytech po Němcích.⁶⁶ Rudá armáda 25. května 1945 odjíždí.

Vyučování na rybářské i zemědělské škole se zahajovalo postupně po jednotlivých ročnících během května 1945.⁶⁷

V srpnu 1945 škola opustila prostory továrny, ve které byla nucena dočasně sídlit, a navrátila se zpět do vlastní budovy, již bylo třeba opravit.⁶⁸ Americká armáda však definitivně ze školy odešla až 28. 11. 1945.

3.2. Změny ve studiu

Po druhé světové válce bylo studium na rybářské škole umožněno též dívkám. Dívky měly být předem připraveny na specifika a obtížnosti prací v rybářství.

V září r. 1945 oslavila škola čtvrt století svého trvání. V té době byla stále dvouletou školou, jedinou tohoto druhu ve střední Evropě. Postupně vznikalo uvědomění, že v oboru rybářství je zapotřebí nejen fyzicky výkonných pracovníků, ale také zaměstnanců s vyšším vzděláním a hlubšími teoretickými i praktickými znalostmi.

Začaly se tak ozývat hlasy o nedostatečnosti dvouletého výukového cyklu a byl předložen návrh na zřízení třetího a čtvrtého ročníku jako nástavbového studia, jež bude ukončeno maturitní zkouškou. Ministerstvo návrh schválilo a první studenti zahájili vyšší ročník ve školním roce 1947/1948.⁶⁹

Byla zachována původní dvouletá rybářská škola, jejíž absolventi nejprve museli minimálně jeden rok působit v praxi. Teprve potom se mohli za předpokladu, že úspěšně složí přijímací zkoušky z českého jazyka, matematiky a fyziky, přihlásit do třetího ročníku. Následně, pokud ročník úspěšně absolvovali, postoupili do čtvrtého ročníku a ukončili studium maturitní zkouškou. Ta jim umožnila vstup na studia na vysokých školách.⁷⁰

Ve školních letech 1947/1948 a 1948/1949 úspěšně dokončilo třetí a čtvrtý ročník vyšší rybářské školy a zdárně složilo maturitní zkoušku celkem 14 řádných studentů a 33 externistů, starších absolventů tehdy dvouleté rybářské školy.⁷¹

⁶⁵ SOkA Strakonice. *Obecní kronika*. Vodňany. 1945–1962. [online]. [cit. 19. 10. 2022]. Dostupné na: <https://digi.ceskearchivy.cz/744/15>

⁶⁶ Tamtéž, dostupné na: <https://digi.ceskearchivy.cz/744/19>

⁶⁷ Rybářská škola ve Vodňanech. *Kronika I. 1920-1955*. Uložena na Střední rybářské škole ve Vodňanech. Rukopis, s. 154

⁶⁸ Tamtéž, s. 151

⁶⁹ *Ve znamení ryb. K 75. výročí rybářské školy ve Vodňanech*. Střední rybářská škola Vodňany. 1955. Redakce R. Berka, s. 13-14

⁷⁰ *50 let rybářského školství ve Vodňanech: ročenka Střední rybářské technické školy ve Vodňanech, 1920-1970*. Vodňany: Střední rybářská technická škola, 1970, s. 38

⁷¹ *50 let rybářského školství ve Vodňanech: ročenka Střední rybářské technické školy ve Vodňanech, 1920-1970*. Vodňany: Střední rybářská technická škola, 1970, s. 38

3.3. Budování zázemí

V r. 1948 byla pro rybářskou školu zřízena školní kuchyně a jídelna na obědy pro studenty i zaměstnance školy, otevřelo se oddělení dálkového studia, pořádaly se speciálně zaměřené kurzy pro pracovníky státního rybářství apod.⁷²

Absolventi vodňanské rybářské školy měli klíčovou roli v rozvoji československého rybářství. Byli vybaveni znalostmi na vysoké odborné úrovni a snadno obsazovali posty vedoucích zaměstnanců rybářských provozů. Prosadili se i ve funkcích řídicích orgánů zájmových rybářských sdružení. Nemálo absolventů rybářské školy našlo uplatnění také ve slovenském rybářství.⁷³

O dva roky později, tj. v roce 1950, vznikl požadavek na vybudování vlastního domova mládeže. Počet žáků se zvyšoval a s tím souvisely problémy se zajištěním jejich ubytování. Doposud studenti bydleli v soukromých bytech ve městě.⁷⁴ Vzhledem k individuálnímu ubytování tohoto typu bylo rovněž velice těžké zabezpečit mimoškolní výchovu studentů tak, aby byla v souladu s výchovným záměrem školy.⁷⁵

4. Historie Střední rybářské školy ve Vodňanech od r. 1951 do r. 1989

4.1. Školy přiřčené k rybářské škole

V letech 1949–1951 se k rybářské škole přiřčenila základní odborná rybářská škola (4 cykly po 3 měsících). Absolvovalo ji celkem 143 žáků.⁷⁶

O rok později, při reorganizaci zemědělského školství a potřebě vychovat mnoho schopných pracovníků s odbornými znalostmi přinášejícími prospěch socialistické velkovýrobě, zahájila činnost čtyřletá zemědělská technická škola a jednoletá zemědělská mistrovská škola. Obě školy nabízely obor rybářský a absolventi měli být „*uvědomělí pracovníci pro naše JZD, STS a státní statky, kvalifikovaní pracovníci, oddaní budovateli socialismu*“.⁷⁷

Od r. 1953 se dvouleté studium definitivně zrušilo. Program rybářské školy byl od té doby výlučně čtyřletý. Ve stejném roce byl také z Prahy do Vodňan přesunut VÚRH a začala nová etapa progresivního československého rybářského výzkumu. Významnou událostí byl rok 1956, kdy byl výzkumný ústav začleněn do Československé akademie

⁷² BERKA, Rudolf. *Vodňanská rybářská minulost a přítomnost: vydáno k příležitosti 650. výročí města Vodňan*. Vodňany: Městský národní výbor, 1985, s. 82

⁷³ Tamtéž, s. 82-83

⁷⁴ *Rybářské Vodňany: historie a současnost rybářství na Vodňansku*. Vodňany: Město Vodňany, 2007. ISBN 978-80-239-8746-1, s. 21

⁷⁵ *50 let rybářského školství ve Vodňanech: ročenka Střední rybářské technické školy ve Vodňanech, 1920-1970*. Vodňany: Střední rybářská technická škola, 1970, s. 67

⁷⁶ *50 let rybářského školství ve Vodňanech*. Ročenka Střední rybářské technické školy ve Vodňanech. 1920-1970. Vodňany. Střední rybářská technická škola, 1970, s. 38-40

⁷⁷ Jihočeská Pravda: orgán Komunistické strany Československa v Čes. Budějovicích. V Českých Budějovicích: Komunistická strana Československa, 22.08.1952, 8(34), s. 8. [online]. [cit. 23. 1. 2023]. Dostupné také na: <https://www.digitalniknihovna.cz/cbvk/uuid/uuid:c4c8ef82-04d4-11e7-9bef-001b63bd97ba>

zemědělských věd a stal se tak řídicím a koordinujícím pracovištěm rybářského výzkumu v celé tehdejší Československé republice.⁷⁸

Na podzim r. 1954 byla při rybářské škole zřízena dvouletá zimní škola zemědělské mládeže. Tam se vyučovalo až do r. 1958.

V r. 1957 byl při rybářské škole zřízen ročník zemědělské technické školy, chovatelský obor (1957–1961). O dva roky později vznikl další první ročník této školy (1959–1963).

Rok 1959 s sebou přinesl zrušení jednoleté mistrovské školy, obor rybářství, a zároveň se škola přejmenovala na Střední rybářskou technickou školu Vodňany (SRTŠ).

Ve školním roce 1959–1962 byl zřízen jeden ročník tříletého dálkového studia zemědělské technické školy, obor pěstitel-chovatel.

Dále se v letech 1958–1962 přičlenilo zemědělské odborné učiliště, obor pěstitel-chovatel, následován oborem mechanizátor, jež se od 1. 9. 1962 osamostatnil.⁷⁹

Rok 1964 přinesl pochybnosti o další existenci školy. Uvažovalo se o jejím přeložení do Třeboně. Nakonec bylo rozhodnuto ve prospěch Vodňan, jelikož tam škola má své vlastní školní rybářství a po dokončení budování pokusnictví VÚR na Rechlích, se kterým se již započalo, mělo být škole vráceno i její vlastní pokusnictví.⁸⁰

4.2. Kulturní vyžití studentů školy

Studenti nezháleli ani ve svém volném čase a zapojovali se do kulturního vyžití města Vodňany. V padesátých letech minulého století při škole existoval pěvecký a recitační kroužek. Dle vyprávění bývalého pana ředitele Ing. Karla Dubského byl veden panem učitelem Jaroslavem Suchým a byl „hodně ochotnický“. Je často vzpomínán pamětníky. Kroužek bohužel časem zanikl.

Studenti se nevěnovali jen zpěvu a recitaci, ale měli nacvičené divadelní hry, pohádky a absolvovali na dvě stovky veřejných představení a účastnili se veřejných soutěží.⁸¹

Škola začala také pořádat taneční kurzy v letech 1957–1958. Kurzy dle vyjádření Ing. Dubského pokračují až dodnes.

⁷⁸ *Vodňany: 650 let města 1336–1986*. Vodňany: Městský národní výbor, 1986. s. 91-92

⁷⁹ *50 let rybářského školství ve Vodňanech*. Ročenka Střední rybářské technické školy ve Vodňanech. 1920-1970. Vodňany. Střední rybářská technická škola, 1970, s. 38-40

⁸⁰ SOKA Strakonice. *Pamětní kniha*. Vodňany. Kronika obecní. 1963-1970. [online]. [cit. 6. 1. 2023]. Dostupné na: <https://digi.ceskearchivy.cz/745/33>

⁸¹ *Vodňanské rybářské dny. Speciál*. Květen 2021, s. 16. [online]. [cit. 6. 1. 2023]. Dostupné na: https://www.vodnany.eu/assets/File.ashx?id_org=18428&id_dokumenty=453029

4.3. Domov mládeže

Domov mládeže je podstatně mladší než škola samotná. Jak již bylo zmíněno v předchozí kapitole, studenti zpočátku bydleli v soukromých bytech a teprve s rostoucím počtem žáků a změnou společenských poměrů vyvstala potřeba vybudovat vlastní ubytování. K tomuto účelu škola získala v r. 1951 od vodňanského ONV část jejich budovy a rok poté bývalý hostinec na náměstí, kde mohlo být ubytováno 60 studentů. Ovšem podmínky pro samostudium i zájmovou činnost byly nevalné, jelikož kapacita jednoho pokoje byla 15–20 studentů. Teprve o 8 let později po zrušení ONV Vodňany byla budova k dispozici rybářské škole a byly v ní vybudovány pokoje s důstojným sociálním zázemím pro 2 až 5 studentů na pokoji.⁸²

Na r. 1967 bylo naplánováno v rámci tehdejší akce Z, že žáci SRTŠ začnou s výstavbou tělocvičny u budovy školy.⁸³ Výstavba ve formě přístavby včetně odborných kabinetů trvala do r. 1969 a od r. 1982 se začala stavět nová pětipodlažní budova domova mládeže.⁸⁴

Školní rok 1987–88 byl slavnostně zahájen předáním nového domova mládeže, jídelny a kuchyně. Domov mládeže byl slavnostně otevřen 31. 8. 1987 za účasti stranických a státních představitelů a do provozu uveden 1. září 1987. Je to budova panelového typu a jeho součástí je i stravovací zařízení.

4.4. Styk s rybáři v zahraničí

V šedesátých letech škola navázala písemný styk se střední rybářskou školou ve městě Königswartha v Německé demokratické republice. Vodňanští mladí rybáři a učitelé tak získali možnost nabýt zkušenost v zahraničí při výměnném pobytu během prázdninové praxe.

Školu a VÚRH dále navštěvovali odborníci z bývalého Sovětského svazu. Tehdejší ředitel vědeckovýzkumného institutu USSR V. A. Murin publikoval výsledky své návštěvy a věnoval se rozboru organizace státního rybářství v ČSSR.⁸⁵ Například v časopise *Rybnaje Chozjajstvo* v článku nazvaném „U našich přátel“ podrobně popisoval mechanizaci k prevozu a nakládce ryb, organizaci rybářského školství a celého státního rybářství. Na oplátku sovětské přátelé předali mnoho svých cenných zkušeností odborníkům na české straně.⁸⁶

⁸² *Almanach vydaný při příležitosti 90. výročí založení rybářské školy ve Vodňanech*. Střední rybářská škola Vodňany 2010, s. 22

⁸³ SOKA Strakonice. *Pamětní kniha*. Vodňany. Kronika obecní. 1963-1970. [online]. [cit. 6. 1. 2023]. Dostupné na: <https://digi.ceskearchivy.cz/745/140>

⁸⁴ *50 let rybářského školství ve Vodňanech*. Ročenka Střední rybářské technické školy ve Vodňanech. 1920-1970. Vodňany. Střední rybářská technická škola, 1970, s. 83

⁸⁵ ŠRÁMEK, Vladimír. *Kronika, část druhá od roku 1955*. Střední rybářská technická škola ve Vodňanech. Uloženo na Střední rybářské škole ve Vodňanech, s. 55

⁸⁶ *Jihočeská pravda: Týdeník Jihočeského krajského výboru KSČ*. 1965, ročník XXI, 01.12.1965 číslo 286. Uloženo v Jihočeské vědecké knihovně v Českých Budějovicích, titulní strana 1

Škola navázala spolupráci i s Polskem. V r. 1965 dodala 100 škeblí perlorodky ze Zlatého potoka do polského Krkonošského národního parku, kde obnovovali její chov.⁸⁷

V roce 1971 proběhly oslavy 50. výročí VÚRH. Ten ze skromných začátků v r. 1921 prošel dlouhým vývojem a stal se přední vědeckou rybářskou institucí, jejíž výsledky byly oceňovány i za hranicemi země. 21. 9. 1971 se ve vodňanském Městském národním výboru uskutečnilo slavnostní zasedání za účasti tuzemských i zahraničních hostů. Byla zastoupena mimo jiné Česká akademie zemědělství, oborový podnik Státní rybářství, Ústřední výbor Českého rybářského svazu, Botanický ústav ČSAV, katedra rybářství a hydrobiologie VŠZ v Brně, ministerstvo lesního a vodního hospodářství ČSR a polský Ústav sladkovodního rybářství.⁸⁸

VÚRH zorganizoval vědecké sympozium s mezinárodní účastí ve dnech 22. a 23. 9. 1971. Tématem byly nové směry intenzifikace sladkovodního rybářství. Bylo zastoupeno Polsko, Jugoslávie, Rakousko, Maďarsko, Belgie a NSR. Z důvodu nedostatku reprezentačních prostor určených pro konání podobných sympozií ve Vodňanech se program musel uskutečnit v Českých Budějovicích.⁸⁹

Třídenní oslavy 60. výročí založení SRTŠ byly zahájeny 23. 5. 1980 vědeckým sympoziem ČSVTS v rybářství za mezinárodní účasti. Druhý den pokračovaly slavnostním shromážděním v Kulturním domě ve Vodňanech, po kterém následoval zábavný pořad. Poslední den oslav se konala prohlídka školy, školního pokusnictví a VÚRH.⁹⁰

Sympozia o nových poznatcích vědy a techniky v rybářství se účastnilo 250 pracovníků ze Závodů Státního rybářství, Českého i Slovenského rybářského svazu a z vodohospodářských institucí. Své poznatky prezentovali pracovníci VÚRH, zástupci vysokých škol, ČSAV, ale také zahraniční odborníci z Německé demokratické republiky, Polské lidové republiky, Holandska a Rakouska.⁹¹

Tehdejší první náměstek ministra školství, prof. Ing. Václav Císař, CSc., napsal k 60. výročí založení SRTŠ: „*Střední rybářská technická škola ve Vodňanech je ovšem jedinečná nejen tím, že je jen jedna v celé ČSSR, ale především svou originalitou. Při svém zrodu neměla cizí vzor, nebylo co napodobit. Učitelé museli tvořit studijní plány, osnovy a učebnice bez prověřených předloh. K dispozici měli především vlastní praxi, znali potřebnost oboru, pro který měli vychovávat pracovníky se středním a později úplným středním odborným vzděláním.*“⁹²

⁸⁷ ŠRÁMEK, Vladimír. *Kronika, část druhá od roku 1955*. Střední rybářská technická škola ve Vodňanech. Uloženo na Střední rybářské škole ve Vodňanech, s. 55

⁸⁸ SOKA Strakonice. *Obecní kronika města Vodňan*. 1971–1977, s. 21–22. [online]. [cit. 10. 1. 2023]. Dostupné na: <https://digi.ceskearchivy.cz/746/12> a <https://digi.ceskearchivy.cz/746/13>

⁸⁹ Tamtéž

⁹⁰ ŠRÁMEK, Vladimír. *Kronika, část druhá od roku 1955*. Střední rybářská technická škola ve Vodňanech. Uloženo na Střední rybářské škole ve Vodňanech, s. 223

⁹¹ *Pamětní kniha města Vodňan*. Kronika města Vodňan. Zápisy od 1. 1. 1978, s. 212. [online]. [cit. 10. 11. 2022]. Dostupné na: <https://digi.ceskearchivy.cz/747/109/1684/687/60/0>

⁹² ŠRÁMEK, Vladimír. *Kronika, část druhá od roku 1955*. Střední rybářská technická škola ve Vodňanech. Uloženo na Střední rybářské škole ve Vodňanech, s. 223

S platností od 1. 1. 1985 došlo ke změně názvu školy. Střední rybářská technická škola byla přejmenována na Střední rybářskou školu (SRŠ).

4.5. Listopadové události r. 1989

Sametová revoluce a události s ní spojené v Praze se projevily i na práci školy a domova mládeže. Brutální zásah proti studentské demonstraci v Praze byl odsouzen studenty i pedagogickým sborem. Většina se hlásila k Občanskému fóru (OF). To také bylo na škole založeno a jeho mluvčí zorganizovali tajnou volbu ředitele. Ani jeden ze tří kandidátů však nebyl zvolen většinou hlasů. Tehdejší ředitel Ing. Jindřich Čítek ve funkci setrval do konce školního roku a v červnu 1990 odešel do důchodu. Nahradiť ho Ing. Miroslav Merten, do té doby náměstek ředitele státního rybářství v Českých Budějovicích. Ing. Merten byl zvolen do funkce ředitele školy na základě konkurzního řízení na Jihočeském KNV.⁹³

V témže roce byla zrušena celostátní spartakiáda, a tudíž byl ukončen i její nácvik na škole. Dále se na škole zrušil Svaz československo-sovětského přátelství (SČSP). O zrušení bylo jednomyslně rozhodnuto jeho stávajícími členy.⁹⁴

5. Historie Střední rybářské školy ve Vodňanech od r. 1989 do současnosti

5.1. Nový ředitel

Ing. Jindřich Čítek byl ředitelem školy do roku 1990 a po svém 14letém působení byl v témže roce ve funkci vystřídán Ing. Miroslavem Mertenem, který byl sám absolventem Střední rybářské školy ve Vodňanech.

5.2. Vodňanské rybářské dny

Škola nejen vzdělává odborníky v oboru rybářství a vodního hospodářství, ale také přispívá do kulturního a společenského života města Vodňan. V roce 1991 se škola stala spolupořadatelem prvního ročníku Vodňanských rybářských dnů, jejichž tradice se drží dodnes.

Na začátku roku 1991 na podnět Ing. Jana Kouřila, tehdejšího ředitele Výzkumného ústavu rybářského a hydrobiologického, jehož podpořila i vodňanská rybářská škola, proběhlo na radnici jednání s představiteli města o případném konání jakýchsi rybářských slavností. Slavnosti měly vycházet z rybníkářské tradice Vodňan s využitím existence VÚRH a rybářské školy.⁹⁵

⁹³ *Kronika, část třetí od roku 1987*. Střední rybářská škola Vodňany, nositelka Řádu práce. Uloženo na Střední rybářské škole ve Vodňanech, s. neuvedena

⁹⁴ Tamtéž, s. neuvedena

⁹⁵ *Vodňanské rybářské dny, 18. - 21. 5. 2022* [online]. [cit. 8. 2. 2023]. Dostupné na: <http://www.rybarskedny.cz/historie/>.

Obsahový rámec Dnů se postupně vyvíjel s ohledem na vyváženost pro odbornou i laickou veřejnost a nedílnou součástí jsou dny otevřených dveří na FROV JU i na SRŠ, kde je možnost navštívit a prohlédnout si rybářské muzeum. Hlavní program se postupně přesouval na náměstí a bývá slavnostně zakončen ohňostrojem.

Dodnes jsou město, výzkumný ústav i rybářská škola pořadateli rybářských dnů a dodnes nechybí na vodňanském náměstí tradiční rybí trh a bohatý doplňkový zábavný program. Stejný je i termín konání, začátek května, kdy ještě není sezóna pro rybářské práce v plném proudu.

5.3. Partnerské školy

Devadesátá léta byla příležitostí k navázání kontaktů v zahraničí. Byla zahájena spolupráce s partnerskými školami v Tatě v Maďarsku, Naturgymnssiet Osby ve Švédsku, v Sierakowu v Polsku, Ahunu ve Francii a později ještě s Lycée agricole ve francouzském Ahunu.

Pan Ing. Dubský⁹⁶ vysvětlil, že po době covidové je aktivní výměna pouze s městem Sierakow v Polsku, kde je škola zaměřená též na rybářství. Obě školy spolupracují od r. 1994.

5.4. 1996, rok plný změn

Novelou školského zákona z června 1995 vznikla povinnost absolvovat devítiletou školní docházku, a to od roku 1996/1997. Následkem toho vypadl celý populační ročník žáků, kteří opustili základní školy. Z toho důvodu se na středních školách neotvíraly první ročníky a bylo na školách, jak si se situací poradí.

Ing. Miroslav Merten, tehdejší ředitel školy, s tímto stavem nesouhlasil a škola uspořádala rozsáhlou náborovou kampaň, díky které bylo možné otevřít ročník čítající téměř 20 studentů. 13 z nich školu dostudovalo. Byli mezi nimi i ti, kteří se na školu v předchozích letech nedostali. Díky tomuto rozhodnutí nebylo nutné měnit úvazky či snižovat počet pedagogů ve škole, což byl velký úspěch.⁹⁷

Další změnou v českém vzdělávacím systému bylo zavedení vyšších odborných škol od roku 1996/1997. Do té doby vyšší odborné studium probíhalo jako experiment na středních školách. Byl otevřen první ročník Vyšší odborné školy vodního hospodářství a ekologie. Tříleté studium bylo určeno uchazečům s maturitou.

Díky VOŠ se významně zvýšil počet studentů školy na 210 a dosáhl vrcholu v novodobé historii. Zhoršující vývoj se začal projevovat kolem roku 2010 z důvodu

⁹⁶ Pozn. pan Ing. Karel Dubský byl ředitelem Střední rybářské školy ve Vodňanech v letech 2010–2022

⁹⁷ *Almanach Střední rybářské školy Vodňany*. Vodňany: Střední rybářská škola a Vyšší odborná škola vodního hospodářství a ekologie, 2020. ISBN 978-80-87096-21-5, s. 77

populačního poklesu a také díky zvýšené nabídce vysokoškolského studia. V roce 2015 byla ukončena denní forma studia VOŠ a dodnes funguje dálková forma tohoto studia.⁹⁸

5.5. Školní časopis

V roce 2009 vychází první číslo školního rybářského časopisu nazvaného Ryboviny. Vydávání časopisu bylo jedním z výstupů grantu na podporu školy, v pořadí již třetího, zvaného „Vzdělání pro konkurenceschopnost“. Existence časopisu pokračovala až do roku 2017. Své si v něm našli nejen studenti školy, ale také bývalí absolventi či případní zájemci o studium. Časopis byl přístupný nejen v tištěné podobě, ale též online na webových stránkách školy.⁹⁹

5.6. Nové zaměření

Škola získala povolení zvýšení kapacity na 243 studentů navštěvujících denní studium a 80 dálkově studujících. Zároveň v roce 2011 poprvé otevřela druhé studijní zaměření. K oboru Chov ryb přibýly nově Vodní stavby v rybářství a v každém ročníku se otevřela jedna třída pro každé zaměření. Tato změna měla veskrze kladný vliv na ekonomiku školy v oblasti zaměstnanosti, využívání kapacit školních učeben, ubytovacích kapacit domova mládeže a školní jídelny.¹⁰⁰ Zároveň tím byly vytvořeny podmínky pro další provázanost příbuzných oborů vzdělávání.

Otevření prvního ročníku nového studijního zaměření se odehrávalo v období výrazného poklesu počtu absolventů 9. tříd základních škol a nastoupilo do něj 18 žáků. Proces přerodu školy trval 4 roky, došlo k mírnému navýšení členů pedagogického sboru a od roku 2011 se ročník pravidelně otevírá.¹⁰¹ Dle pana Ing. Dubského bylo nové zaměření vybudováno od samého základu přes materiální vybavení, personální obsazení až po vydání vlastních učebnic. Tímto krokem nebylo pro školu nutné přistoupit k optimalizaci sítě škol, naopak si tak zachovala svou jedinečnost.

5.7. Školní muzeum

Na podzim roku 2013 bylo na SRŠ otevřeno rybářské muzeum. Dle pana Ing. Dubského se do školy vrátil depozitář umístěný do té doby v Městském muzeu ve Vodňanech a díky evropským fondům si škola dopomohla k pořízení nového vybavení.

Z počátku se kladl důraz na plánované programy pro zájmové skupiny, především školní výlety, rybářské kroužky i dospělé rybáře. Vzdělávání zaměřené

⁹⁸ *Almanach Střední rybářské školy Vodňany*. Vodňany: Střední rybářská škola a Vyšší odborná škola vodního hospodářství a ekologie, 2020. ISBN 978-80-87096-21-5, s. 77

⁹⁹ Školní časopis Střední rybářské školy Vodňany *Ryboviny*, s. 6 [online]. [cit. 10. 1. 2023]. Dostupné na: <https://www.srs-vodnany.cz/UserFiles/files/noviny/Ryboviny012009.pdf>.

¹⁰⁰ *Almanach Střední rybářské školy Vodňany*. Vodňany: Střední rybářská škola a Vyšší odborná škola vodního hospodářství a ekologie, 2020. ISBN 978-80-87096-21-5, s. 37

¹⁰¹ *Vodňanské rybářské dny. Speciál*. Květen 2021, s. 13 [online]. [cit. 10. 2. 2023]. Dostupné na: https://www.vodnany.eu/assets/File.ashx?id_org=18428&id_dokumenty=453029.

na přírodu, život pod vodní hladinou i v jejím okolí jsou hlavními funkcemi muzea. Ve sklepech je soustředěna akvarijní expozice se subtropickými, tropickými i sladkovodními rybami a Amazonské akvárium.¹⁰²

Na zahradě školy je umístěné jezírko obklopené mokřadními rostlinami. Nádrž je možné pozorovat průhledem z podzemí.

Rybářská expozice je umístěna v půdních prostorách a je rozdělena dle témat a časových období. Pan Ing. Dubský odhaduje dosavadní návštěvnost na více než 30 000 osob. Škola se snaží propagovat svůj obor a nabízí komentované prohlídky, které zabezpečují sami studenti.

5.8. Výuka VOŠ

Z důvodu nedostatečného zájmu uchazečů o studium na Vyšší odborné škole vodního hospodářství a ekologie Vodňany končí v r. 2015 forma denního studia a otvírá se dálkové studium.¹⁰³ To je otvíráno nepravidelně v závislosti na počtu zájemců a trvá 3,5 roku. Učební plán je vytvořen na základě formy studia a studium je ukončeno maturitní zkouškou.¹⁰⁴

5.9. Stavební úpravy

Průběžně probíhají stavební úpravy školy, jako například nové oplocení před budovou školy, nová fasáda historické budovy školy, přemístěním knihovny vznikla nová učebna, proběhla rekonstrukce dvora a příjezdové cesty, Pavilonu mechanizace, byl vybudován výtah a protipožární schodiště u Domova mládeže, zrekonstruována chodba spojující školu a Domov mládeže, bylo vylepšeno okolí školy okrasnými záhony a proběhla rekonstrukce ředitelny školy, která zároveň dostala nové vybavení.¹⁰⁵

5.10. Sté výročí školy

Dne 10. října 2020 škola oslavila úctyhodné jubilejní sté výročí své existence a ve školní zahradě byla umístěna pamětní deska s poděkováním bývalým pedagogům, zaměstnancům a absolventům za šíření dobrého jména školy v ČR i v zahraničí.

Podle vyprávění pana Ing. Dubského byly oficiální oslavy nejprve dvakrát odloženy, teprve na třetí pokus vyšly, a to až začátkem září 2021 za účasti přibližně 500 lidí. Součástí oslav bylo i kulturní a hudební vystoupení, stánkový prodej a škola byla po celou dobu otevřená k prohlídkám. V tělocvičně se konalo shromáždění, kde měl

¹⁰² *Vodňanské rybářské dny. Speciál*. Květen 2021, s. 14 [online]. [cit. 10. 2. 2023]. Dostupné na: https://www.vodnany.eu/assets/File.ashx?id_org=18428&id_dokumenty=453029.

¹⁰³ *Almanach Střední rybářské školy Vodňany*. Vodňany: Střední rybářská škola a Vyšší odborná škola vodního hospodářství a ekologie, 2020. ISBN 978-80-87096-21-5, s. 25

¹⁰⁴ *Vyšší odborná škola* [online]. [cit. 13. 2. 2023]. Dostupné na: <https://www.srs-vodnany.cz/vyssii-odborna-skola/>.

¹⁰⁵ *Almanach Střední rybářské školy Vodňany*. Vodňany: Střední rybářská škola a Vyšší odborná škola vodního hospodářství a ekologie, 2020. ISBN 978-80-87096-21-5, s. 25-26

pan Ing. Dubský prezentaci o škole za účasti návštěvy z ministerstva, hostů z rybářských kruhů, absolventů, učitelů, studentů a dalších hostů.

Byla uspořádána výstava a vydána fotografická publikace.

Závěr

O vzniku školy se traduje pověst, dle které kdysi žil mladý dobrosrdečný vodník Jíra vymykající se svou mírnou povahou ostatním vodníkům. Nebyl tudíž mezi nimi vítaný a musel hledat útočiště všude možně, až ho našel u malého rybníka ve Vodňanech. Miloval ryby, ochraňoval malé a dopřával velkým. Lidé ho nebrali moc vážně, protože byl hodný a nedokázal nikomu ublížit. Jednou se o to sice pokusil, ale neúspěšně. Rozhodl se proto s vodnickým řemeslem úplně skončit a místo toho se dal na chov ryb, malý rybníček vyměnil za větší, skamarádil se s rybáři a usadil se v rybníce poblíž jejich sádek. Díky jeho bohatým zkušenostem nasbíraným po několik vodnických století se stal tajemníkem tehdejšího vodňanského starosty pana Maška. Jelikož se už dávno proslýchalo, jak zkušený a šikovný jsou vodňanští rybáři, bylo rozhodnuto, že právě ve Vodňanech se založí rybářská škola. A to vše právě díky Jírovi. Alespoň tak to vysvětluje Bohumila Trnková ve své Pověsti o vodňanské rybářské škole, která před necelými třemi lety oslavila úctyhodné stoleté výročí.

Cílem mé práce bylo zmapovat celé období a podat ucelený přehled vývoje této výjimečné školy od jejího počátku až do současnosti.

Vměstnat však stoletou historii na několik stránek je úkol nelehký. Pokud chybí zdroje v podobě kronik, které jsou coby historické prameny to nejdůležitější, je vše o to složitější. Bohužel právě na tuto skutečnost jsem při psaní své bakalářské práce narazila. Do archivu nebyly školní kroniky vůbec předány a ve škole samotné jich je pomálu. Vycházela jsem tedy zejména ze školou vydaných almanachů, dobového tisku, vydané literatury, kterou mi ochotně poskytla pracovnice Městského muzea a galerie ve Vodňanech paní Mgr. Jitka Velková, výročních zpráv a učebnic školy poskytnutých ochotnými zaměstnankyněmi knihoven Jihočeské univerzity ve Vodňanech i v Českých Budějovicích a Jihočeské vědecké knihovny tamtéž, dokumentů ze Státního okresního archivu ve Strakonici, internetu, webových stránek školy a cenné informace jsem získala rozhovorem s bývalým panem ředitelem Ing. Karlem Dubským.

Po úvodu podávám stručný vývoj rybníkářství od zakládání prvních umělých rybníků z dob před naším letopočtem v Číně, přes první zmínky o rybolovu u nás, rozvoj jihočeského rybníkářství za vlády Karla IV., husitské války, vrcholný rozkvět rybníkářství v 16. století, zmiňuji významné osobnosti spjaté s rybářským oborem a různé rybářské profese a řemesla.

Dostávám se k potřebě zřízení rybářského školství a co tomu předcházelo a pokračuji vývojem po skončení první světové války. V další kapitole navazuji historii školy v kontextu doby v období Protektorátu Čechy a Morava a dokládám vzpomínkami absolventů školy na složité období nacistické okupace, která si bohužel vyžádala životy mimo jiné i z řad pracovníků pedagogického sboru či absolventů školy.

Navazuje období let 1945–1950, které je bohužel na historické prameny velice skrovné, nicméně pozitivní v tom, že po druhé světové válce bylo studium otevřeno i dívkám.

Období po druhé světové válce až po sametovou revoluci v r. 1989 se neslo v duchu změn zpočátku v podobě přičleňování škol k rybářské škole, zrušení dvouletého studia

a nejistém roku 1964, který přinesl pochybnosti o další existenci školy. V tomto období se vynaložilo hodně úsilí a investic do budování zázemí pro ubytované studenty a kladl se důraz na navázání styků s rybáři v zahraničí, které se po revoluci ještě rozšiřovaly a prohlubovaly.

V posledním období od r. 1990 po současnost škola pokračuje ve svém progresivním přístupu a vytrvalou snahou o vylepšování školy i školního pokusnictví například sháněním rozličných zdrojů financování v podobě dotací. Otvírá se Vyšší odborná škola vodního hospodářství a ekologie a posléze i druhé studijní zaměření Vodní stavby v rybářství. V prostorách školy vzniká muzeum, kde je umístěn historický depozitář. Je o to cennější, že obsahuje mnohé pomůcky, které díky jedinečnému zaměření školy nemohly být nikde zakoupeny, naopak byly vyrobeny z vlastních zdrojů a jsou tedy originály. Je zde informační centrum a akvarijní expozice.

Unikátnost školy je podpořena tím, že se v ní snoubí moderní vývoj s historickými prvky. Klade se důraz na dodržování rybářských tradic a dbá se na udržování stavovské cti. Rovněž tradice pasování, používání rybářského slangu, nošení uniformy a mnoho dalších po generace předávaných zvyklostí přispívají k jedinečnosti Střední rybářské školy ve Vodňanech.

Střední rybářská škola je školou, která vychovala a vzdělala tisíce rybářů a rybářských odborníků. Je unikátní svým zaměřením a je v mnoha směrech prestižní. Působilo zde nemálo legend rybářského školství a výrazných osobností a v jakémkoli historickém období si tato škola bez ohledu na politickou situaci dokázala udržet velmi vysokou úroveň odborných předmětů.

Seznam použitých zdrojů

Tištěné dokumenty

Almanach Střední rybářské školy Vodňany. Vodňany: Střední rybářská škola a Vyšší odborná škola vodního hospodářství a ekologie, 2020. ISBN 978-80-87096-21-5.

Almanach vydaný při příležitosti 90. výročí založení rybářské školy ve Vodňanech. Střední rybářská škola Vodňany 2010.

ANDRESKA, Jiří. *Rybářství a jeho tradice.* Praha: Státní zemědělské nakladatelství, 1987. Živočišná výroba (Státní zemědělské nakladatelství).

BERKA, Rudolf. *Jihočeské rybníkářství: výběr historických dokumentů.* Vodňany: Československá vědeckotechnická společnost při Výzkumném ústavu rybářském a hydrobiologickém a Střední rybářské škole, 1988.

BERKA, Rudolf. *Vodňanská rybářská minulost a přítomnost.* Vodňany: Městský národní výbor, 1985.

BERKA, Rudolf a Jiřina EBELOVÁ. *Biografie osobností českého rybářství.* Vodňany: Československá vědeckotechnická společnost, 1986.

ČENĚK, Miroslav a Jana JAKUBSKÁ. *Rybník, krajina a my v soukolí času.* Praha: Národní zemědělské muzeum, s.p.o., 2021. ISBN: 978-80-88270-26-3.

ČÍTEK, Jindřich, Vladimír KRUPAUER a František KUBŮ. *Rybníkářství.* 3., nezměn. vyd. Praha: Informatorium, 1998. ISBN 80-86073-37-8.

HANUŠ, P.J. *Rybářská škola ve Vodňanech. Otisk z Vlastivědné obrázkové revue „Otavan“, roč. IX.*

Jihočeská pravda: Týdeník Jihočeského krajského výboru KSČ. 1965, ročník XXI, 01.12.1965 číslo 286. Uloženo v Jihočeské vědecké knihovně v Českých Budějovicích.

MAREŠ, Jan, Jaroslav SUCHÝ a Ladislav HOCHMAN. *Rybníkářství.* Praha: Státní zemědělské nakladatelství, 1970. Živočišná výroba.

Ohlasy českého jihu. Ročník IV. V Týně n. Vlt., dne 1. února 1903. Číslo 3. *List pro zájmy měst a okresů i končin k nim přidružených: Týn n. Vlt., Bechyně, Hluboká, Lomnice n. Lužn., Netolice, Protivín, Soběslav, Třeboň, Veselí n. Lužn., Vodňany aj.*

POKORNÝ, Josef. *Velký encyklopedický rybářský slovník.* Plzeň: Fraus, 2004. ISBN 80-7238-117-2.

První výroční zpráva Rybářské školy ve Vodňanech za školní léta 1920-22.

Rybářské Vodňany: historie a současnost rybářství na Vodňansku. Vodňany: Město Vodňany, 2007. ISBN 978-80-239-8746-1.

TOMÁŠEK, Hubert. *Radostné návraty a vzpomínky na rybářské mládí. K 50. výročí absolvování Rybářské školy ve Vodňanech 1944-1994*. Ostrov 1944. Vydáno vlastním nákladem.

Ve znamení ryb. K 75. výročí rybářské školy ve Vodňanech. Střední rybářská škola Vodňany. 1955. Redakce R. Berka.

Vodňany: 650 let města 1336–1986. Vodňany: Městský národní výbor, 1986.

VI. *Výroční zpráva Státní školy rybářské ve Vodňanech za školní léta 1930–1932*. Nákladem státní rybářské školy. Tiskem Antonína Dvoráka ve Vodňanech.

50 let rybářského školství ve Vodňanech. Ročenka Střední rybářské technické školy ve Vodňanech. 1920-1970. Vodňany. Střední rybářská technická škola, 1970.

Archivní dokumenty

Některé archivní dokumenty, které jsou uloženy ve Státním okresním archivu Strakonice, patřícímu pod Státní oblastní archiv v Třeboni, jsou uvedeny níže v seznamu elektronických dokumentů, jelikož jsem pracovala zejména s elektronickou verzí těchto dokumentů.

Kronika Rybářská škola ve Vodňanech. Uložena na Střední rybářské škole ve Vodňanech.

Kronika, část třetí od roku 1987. Střední rybářská škola Vodňany, nositelka Řádu práce. Uloženo na Střední rybářské škole ve Vodňanech.

Rybářská škola ve Vodňanech. *Kronika I. 1920-1955*. Uložena na Střední rybářské škole ve Vodňanech. Rukopis.

Sborník VODŇANY a VODŇANSKO č. 2/1970. Redaktor sborníku: R. Berka. Uložen v Okresním archivu ve Strakonici.

SOkA Strakonice, *Pamětní kniha obecní (Letopisy města Vodňan – od r. 1923)*.

ŠRÁMEK, Vladimír. *Kronika, část druhá od roku 1955*. Střední rybářská technická škola ve Vodňanech. Uloženo na Střední rybářské škole ve Vodňanech.

Elektronické dokumenty

Jihočeská Pravda: orgán Komunistické strany Československa v Čes. Budějovicích. V Českých Budějovicích: Komunistická strana Československa, 22.08.1952, 8(34), s. 8. [online]. [cit. 23. 1. 2023] Dostupné na: <https://www.digitalniknihovna.cz/cbvk/uuid/uuid:c4c8ef82-04d4-11e7-9bef-001b63bd97ba>.

Pamětní kniha města Vodňan. Kronika města Vodňan. Zápisy od 1. 1. 1978, s. 212. [online]. [cit. 10. 11. 2022]. Dostupné na: <https://digi.ceskearchivy.cz/747/109/1684/687/60/0>.

SOkA Strakonice. *Obecní kronika*. Vodňany. 1945–1962. [online]. [cit. 10. 11. 2022]. Dostupné na: <https://digi.ceskearchivy.cz/744/2>.

SOkA Strakonice. *Obecní kronika města Vodňan*. 1971–1977, s. 21-22. [online]. [cit. 10. 1. 2023]. Dostupné na: <https://digi.ceskearchivy.cz/746/12>.

SOkA Strakonice. *Pamětní kniha*. Vodňany. Kronika obecní. 1963-1970. [online]. [cit. 10. 11. 2022]. Dostupné na <https://digi.ceskearchivy.cz/745/33>.

SOkA Strakonice, *Pamětní kniha obecní*. 1923-1924. [online]. [cit. 6. 11. 2022]. Dostupné na: <https://digi.ceskearchivy.cz/741/57>.

Školní časopis Střední rybářské školy Vodňany. *Ryboviny*. I. ročník, č. 4. Článek *Vodňany – centrum odborného rybářského školství*. MERTEN, M. [online]. [cit. 6. 11. 2022]. Dostupné na: <https://www.srs-vodnany.cz/UserFiles/files/noviny/Ryboviny042009.pdf>.

Vodňanské rybářské dny. Speciál. Květen 2021. [online]. [cit. 6. 1. 2023]. Dostupné na: https://www.vodnany.eu/assets/File.ashx?id_org=18428&id_dokumenty=453029.

Vyšší odborná škola [online]. [cit. 13. 2. 2023]. Dostupné na: <https://www.srs-vodnany.cz/vyssi-odborna-skola/>.

Seznam zkratk

ČSAV	- Československá akademie věd
ČSVTS	- Český svaz vědeckotechnických společností
KNV	- Krajský národní výbor
NSR	- Německá spolková republika
OF	- Občanské fórum
SČSP	- Svaz československo-sovětského přátelství
SRŠ	- Střední rybářská škola
SRTŠ	- Střední rybářská technická škola
VŠZ	- Vysoká škola zemědělská
VÚRH	- Výzkumný ústav rybářský a hydrobiologický

Abstrakt

ŠMRHOVÁ, M. *Historie Střední rybářské školy ve Vodňanech od jejího založení do současnosti*. České Budějovice 2023. Bakalářská práce. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích. Teologická fakulta. Katedra pedagogiky. Vedoucí práce prof. ThLic. PaedDr. Martin Weis, Th.D.

Klíčová slova: škola, Vodňany, historie, střední, rybářská, student, rybářství

Práce se zabývá historií Střední rybářské školy ve Vodňanech od jejího založení v roce 1920 až po současnost. První kapitola se věnuje vývoji rybníkářství, potřebě zřízení rybářského školství, období první světové války a následnému otevření školy. Druhá kapitola je zaměřená na období Protektorátu Čechy a Morava, zabývá se nacistickou okupací a škodami, které okupace způsobila. Následuje kapitola věnující se konci druhé světové války, změnám ve studiu a budování zázemí. Čtvrtá kapitola řeší období od r. 1951 do sametové revoluce, proces přičleňování škol a styk s rybáři ze zahraničí. Pátá kapitola se věnuje vývoji, změnám a událostem školy až do současnosti.

Abstract

History of the Secondary Fishing School in Vodňany from its foundation to the present.

Key words: school, Vodňany, history, high school, fishing, student, fishery

The thesis deals with the history of the Secondary Fishing School in Vodňany from its foundation in 1920 to the present day. The first chapter is devoted to the development of the fishery, the need to establish a fishing school, the period of the First World War and the subsequent opening of the school. The second chapter focuses on the period of the Protectorate of Bohemia and Moravia, dealing with the Nazi occupation and the damage the occupation caused. This is followed by a chapter dealing with the end of the Second World War, changes in the curriculum and the building of facilities. The fourth chapter deals with the period from 1951 to the Velvet Revolution, the process of adding schools and contact with fishermen from abroad. The fifth chapter looks at the development, changes and events of the school up to the present day.

Seznam příloh

- Příloha I. Učební plán z r. 1920
- Příloha II. Přepis rozhovoru s Ing. Karlem Dubským
- Příloha III. Fotografické přílohy

Přílohy

Příloha I.

Učební plán z roku 1920¹⁰⁶

	Ročník			
	I.		II.	
A. Předměty základní a všeobecného vzdělávání	pololetí			
	I.	II.	I.	II.
Řeč česká a písemnosti	2	2	1	1
Vlastivěda	1	1	-	-
Kreslení a psaní	1	1	2	1
Počty	2	2	2	2
Měříctví	2	2	2	2
Fysika a meteorologie	2	2	-	-
Živočichopis	2	2	-	-
Rostlinopis	2	2	-	-
Nerostopis	2	1	-	-
Lučba	2	2	3	-
Cizí řeči (němčina a chorvatština a p.)	1	1	1	1
B. Předměty odborné hlavní				
Úvod do studia rybářství	1	1	-	-
Rybářství	3	2	-	-
Umělý chov ryb	-	-	3	-
Rybníkářství	-	-	2	5
Chov raků a velevruba	-	1	-	-
Rybářství v řekách a potocích	-	-	-	2
Rybářství v jezerech	-	-	1	-
Účetnictví	-	-	2	2
Stavba rybníků	-	-	1	2
Správa rybníků	-	-	1	2
Zákonověda	1	1	2	1

¹⁰⁶ První výroční zpráva rybářské školy ve Vodňanech za školní léta 1920-1922, s. 10-11

Zdravověda	1	1	-	-
C. Předměty odborné pomocné				
Pěstování vrby košíkářské (s praxí)	-	1	-	-
Encyklopedie polního a lesního hospod.	1	1	-	-
Encyklopedie zahradnictví a zelinářství	-	1	-	-
D. Praktická cvičení				
Praxe v pstruhové líhni a na rybnících	2	2	3	5
Praxe kancelářská	-	-	2	2
Praxe měřičská	-	-	2	-
Praxe ve stavbě rybníků	-	-	2	2
Praxe ve službě ochranné a správní	-	2	2	1
Praktikum z lučby	-	-	-	2
Praktikum mikroskopické	-	2	-	-
E. Rukodílné práce				
Pletení sítí	3	3	2	-
Pletení košíků	2	2	-	-
Práce bednářské a truhlářské	2	3	2	3
Celkem týdně	35	41	38	38

Rozhovor s Ing. Karlem Dubským, ředitelem Střední rybářské školy ve Vodňanech v letech 2010–2022

Vodňany dne 11. července 2022

Pane řediteli, byl jste sám studentem rybářské školy?

Ano byl, a to v letech 1973–1977.

Pobýval jste také na internátě?

Ne, jsem původem vodňanský, takže jsem byl tak zvaně dojíždějícím nebo docházejícím studentem.

Máte povědomí, jaké bylo tenkrát využití volného času na internátě?

Mám, protože jsem trávil s kluky, spolužáky, spoustu času. My jsme byli v ročníku dva, kteří nebydleli na internátu a člověk se chtěl začlenit, proto jsem tam pobýval. Internát byl na staré poliklinice, tam kde je teď poliklinika a finanční úřad v Jiráskově ulici a nijak zvlášť vybavené to tedy nebylo. Pokoje byly některé po dvou až po čtyřech, byla tam poměrně velká klubovna, hrál se ping-pong a byla tam i jídelna, ale zájmová činnost nebyla úplně tak pestrá. Pro kluky to ale bylo blíž do města, měli vycházky, chodili na ryby. Dost se sportovalo, to už zde byla i tělocvična. Já říkám, že jsme byli chodci. Vyšli jsme ráno – já z domova, kluci z internátu do školy a na oběd zase do internátu, na odpolední výuku opět ještě do školy a zas zpátky na internát. Když jsem večer ještě chodíval na košíkovou nebo na volejbal, tak jsem znovu vykročil směr škola a třeba potřetí za ten den jsme si šli zahrát večer do tělocvičny. Takže jsme takhle chodili. Internát u školy začal fungovat v r. 1987, kdy byl uvedený do provozu.

Jaké kroužky nabízí dnes Domov mládeže?

Kroužky jsou akvaristický, preparátorství, střelecký, řada sportovních kroužků jako je florball, sálová kopaná, ping-pong, badminton, ale mění se to. Také košíková a to je zhruba všechno. Je tu posilovna, což není úplně kroužek, ale je permanentně využívána ve volném čase. Pokud se jedná o zájmovou činnost, tak máme poměrně dobře vybavenou klubovnu, jsou tam dva kulečníky, šipky, velkoplošná televize, tam se děti scházejí. A samozřejmě rybaření, sportovní rybolov. Také dost inklinují ke zpracování ryb a kuchařské úpravě. Ne že by se tomu někdo programově věnoval, ale jsou tu skupinky žáků, kteří upravují nachytané ryby a experimentují nebo respektive volí netradiční úpravy, které jsou teď moderní, jako např. rybí hranolky a upravují je v kuchyňce, kterou mají k dispozici.

Mezi další záliby patří všechno kolem počítačů. Studenti mají neomezený přístup k wifi.

V r. 1955 existoval při škole pěvecký a recitační kroužek.

O něm vím jen z druhé ruky, protože jsem ještě nebyl na světě. Byl tu pan učitel Jaroslav Suchý, který ho vedl. Víím o něm z ústního sdělení od pana Josefa Pokorného, který byl přímo aktivní v tomto kroužku. Moje maminka mi to také potvrdila, protože byla na představení, kde účinkovali sami rybáři. Byl to nevšední zážitek, protože sedmnáctiletý kluk hrál Karla IV. a podobně. Bylo to takové hodně ochotnické. Kroužek pak ale zanikl.

Škola také začala pořádat taneční kurzy (v letech 1957-58). Pokračují ještě dosud?

Ano, pokračují dosud, s výjimkou jednoho roku, kdy byl prvním rokem covid, 2020. Taneční začaly ve 2. polovině 50. let a pořádali je vždycky studenti rybářské školy. Poslední 2 dekády organizace funguje formou studentské firmy tvořené studenty. Firma má účet, strukturu a je zde paní učitelka, která se tomu věnuje, vyučuje to jako nepovinný předmět a v rámci podnikání se organizačně zajišťuje taneční. Kluci z nižších ročníků, hlavně druháci, do tanečních chodí. Třetáci je pořádají a tímto způsobem se to pořád předává. I to je jedním z důvodů, proč se pořizují uniformy – studenti v nich chodí do tanečních. Uniformy si pořizují též děvčata.

(Pan ředitel předvedl jednu uniformu na ukázkou.) Uniformy jsou tmavší, olivově zelené, splňují požadavky společenského obleku. Šijí se na zakázku v krejčovství, studenti si je sami zaplatí, mít uniformu je pro ně věc hrdosti a pak ji používají v průběhu studií – do tanečních místo společenského obleku, do divadla, na Dny otevřených dveří apod.

Z tanečních má firma výnos, je vždy plusový a musí být investován do vzdělávání, tzn. že se z něj obvykle hradí například část nákladů na autobus na exkurzi. Také jsme dělali výměny s Francouzi a s jinými školami, tak se z toho podpoří akce takového typu.

Jedná se o oficiální založení studentské firmy, je pod tzv. Baťovou nadací fungující na školách, má jedno zastřešující IČO. Firma se vždy založí a po roce rozpustí. Pak další ročník začne znovu a pořád dokola. Zároveň je to nepovinný předmět Aplikovaná ekonomie.

Kromě tohoto mají studenti ještě další aktivity, například prodeje rybářských produktů na Vodňanských rybářských dnech.

S firmou se začalo po revoluci v 90. letech.

Existuje nějaká spolupráce s Městským muzeem a galerií ve Vodňanech? Angažují se nějakým způsobem studenti do aktivit muzea?

Škola si udělala vlastní muzeum. V Městském muzeu jsme měli depozitář – staré pomůcky – a někdy v roce 2015 jsme jim vypověděli, depozitář vzali do školy a vytvořili si sami muzeum. Čili vazby přímo tohoto typu s muzei nejsou. Naopak, naši studenti se angažují zde a v některých dnech projde muzeem i přes sto lidí denně, což je na takovou školu docela dost. Jsou tu brigádníci, konkrétně momentálně dívky, respektive jedna, která každou hodinu provádí. S Městským muzeem spolupracuje škola jako taková, ale ne co se týče expozice. Jedná se spíš o kulturní akce. Řekněme největší vodňanská slavnost – Vodňanské rybářské dny – městská slavnost, která se koná 3. týden v květnu, kde jsme 3 pořadatelé – město, Fakulta rybářství a Střední rybářská škola. V organizačním výboru se scházíme celý rok. Paní ředitelka kulturního domu, paní ředitelka muzea, ředitel rybářské školy, děkan, starosta atd. Spolupráce probíhá na bázi těchto kulturních akcí. Organizují se koncerty, naši studenti pomáhají s pořadatelskými aktivitami.

Vodňanské rybářské dny „nabujely“ a jsou tu dnes už 4 lokality – na náměstí, areál Blanice, nové koupaliště Škorna a před kulturním domem. Během těchto akcí se zapojujeme jako pořadatelé nebo spolupořadatelé.

Mezi muzei si teď v podstatě konkurujeme. Tím, jak jsme si vzali pomůcky sem, jsme vlastně oslabili tamní rybářskou expozici, toho jsem si vědom. Ale byly to naše věci, a hlavně jsme si díky evropským penězům dopomohli k novým věcem. Muzeum je jedna věc, ale funguje i infocentrum, kde jsou věci nové, jako vycpaniny, modely apod. Troufám si říci, že jsme v republice asi nejrozsáhlejší nebo nejkomplexnější rybářské muzeum. Těch moc není, ale v tomto směru určitě nemáme konkurenci, co do počtu exponátů apod. Muzeum funguje od roku 2013. Určitě jsme už překonali 30 000 návštěvníků. Snažíme se tím propagovat náš obor a jsou zde komentované hodinové prohlídky, které zahrnují

okruh dole, kde jsou akvária, poté se jde nahoru po schodech do muzea. Vše doprovází stručné komentáře, není to o tom, že by si návštěvníci jen četli popisky. Pokud se lidé chtějí zdržet, mohou se podívat na jezírko, kde je volný přístup i k průhledu pod zemí.

V Almanachu jste také zmiňoval, že pedagogové měli různorodou pracovní náplň – pedagogickou, výzkumnou, organizační, publikační, osvětovou, tvořily se tu i učebnice. Vydává škola stále nové učebnice?

(Pan ředitel mi ukazuje řadu učebnic z knihovny, které byly školou vydané.)

Učebnice se stále vydávají, poslední velká vlna vydání učebnic byla v r. 2012, 2013 a pokračujeme ve vydávání nových. Podle nich se zde učí.

Využívají vaše učebnice i jiné školy?

V Třeboni ano, ale využívá je též rybářská praxe. Jsme také spoluautoři učebnic, které vydává Rybářský svaz. Měli jsme mimo jiné tu čest podílet se na příručce pro rybářské hospodáře. Jedná se tedy nejenom o publikace pro školu, ale i o jiné publikační aktivity. Ale vraťme se k otázce, která zněla, že zdejší pedagogové měli vždycky různorodou agendu. Kromě učení se vždy podíleli, samozřejmě ne všichni, i na tvorbě učebnic. Od r. 2010 po současnost jsme učebnic vydali přibližně 12. Bylo to na základě projektu a jednalo se nejen o učebnice, ale i různé publikační aktivity. Aby však nevznikl mylný dojem, jedná se i o spoluautorství.

Kdy vznikaly první učebnice?

Již za první republiky. Jednu tu shodou okolností mám, dodnes z ní čerpám. Napsal ji profesor Bořivoj Dvořák, vydaná byla po válce, ale texty vznikaly už v r. 1920. Knížky se na cyklostylu kopírovaly a tiskly. Toto je Rybníkářství, má 4 díly. Z těch úplně nejstarších již nevycházíme, ale po celou historii školy vydávala škola vlastním nákladem učebnice. Vlastním ekonomickým nákladem, což znamená, že je sama financuje. Ještě bych doplnil, že např. jedna knížka má třeba 2 000 výtisků, postupem času se prodává, kupují ji samozřejmě také žáci, ale prodává se i na dobírku rybářské veřejnosti. Např. knížka, která se jmenuje Nemoci ryb, je velice uznávaná v rybářské praxi, má trvalou hodnotu a prodalo se jich již kolem 4 000. Takové náklady dnes nemá ani beletrie. Z tržeb v rámci doplňkové činnosti (máme doplňkovou hospodářskou činnost), se může financovat další vydání atd.

V období 2. poloviny 20. století byl zaznamenán přetlak v počtu uchazečů vzhledem k počtu přijatých. Zaznamenal jste ještě někdy v jiném období historie školy podobnou situaci?

Nemohu posoudit, co bylo před válkou nebo v 50. letech, ale pravděpodobně byl také přetlak, protože v rybářských provozech chyběli kvalifikovaní lidé. Navíc za první republiky byla škola velice útlá. Byla dvouletá a ve třídách bylo kolem 15–20 žáků. Celou školu tedy vlastně tvořili 3 učitelé, ředitel, výpomocní učitelé a 2 třídy, dohromady v počtu třeba 35 studentů. Dost často tam byli také cizinci. Po druhé světové válce, když vzniklo Státní rybářství (po r. 1953), škola zažila nebývalý boom. Nějakou dobu běžely paralelně 2 třídy, přešlo se na čtyřletou školu a v té době byl velký zájem ze státního rybářství a jeho podniků nechat vystudovat svoje budoucí zaměstnance. Přetlak trval až do revoluce, až do r. 1990. Škola byla hodně žámová, takže převisy byly dvou až trojnásobné. Víím to od všech generací, protože když se zde sejdou absolventi, tak říkají, že bylo těžké se sem dostat. Po revoluci se samozřejmě situace změnila. Hlavně proto, že přibýlo škol, přibýlo oborů a ubylo dětí, ale v současné době se to zase lepší.

Jaký je zájem o studium ze strany dívek? Dívám bylo umožněno studovat až po druhé světové válce.

Z paměti to nemohu říct, vím, že první absolventka byla z rybářské rodiny, ale jinak to byly spíš výjimky. Jednu dobu bylo studium pro dívky přímo zakázané, nevím přesně v jakém období, ale za nás v 70. letech až zhruba do r. 1992 dívky studovat nemohly. V učebních programech bylo uvedeno, že to je škola pouze pro chlapce. Po dvě dekády zde žádná dívka nebyla. Poslední děvčata byla v mém 4. ročníku a končila v r. 1974. Potom až v r. 1993-4 nastoupila zase dívka. Právě pan ředitel Merten se zasloužil o to, aby se toto ustanovení změnilo a škola se otevřela i pro děvčata. Počet děvčat na škole se teď pohybuje kolem 10 %. V průměru jsou tři v ročníku, tři ve třídě, zájem se nemění.

Kolik je přijatých studentů na nový školní obor na r. 2022–2023?

17 a mezi nimi jsou 2 dívky. Není to moc, ale vloni to bylo 26. Počet kolísá a pohybuje se kolem 20.

Struktura je taková, že od r. 2011 máme 2 třídy, A a B. A je Rybářství – chov ryb, B je Rybářství – vodní stavby. Je to jeden obor, ale dvě specializace. Jsou si sobě hodně podobné, ale B je více technicky zaměřené. Poslední 3-4 roky máme v áčku naplněnost 100 %, tedy až 30 žáků. V běčce se to v průměru pohybuje kolem 20. V ročníku tedy máme průměrně tak 50 žáků.

Studují na škole momentálně i zahraniční studenti?

Pouze jeden žák ze Slovenska.

Jak je to s výměnnými pobyty? Měli jste je se zeměmi Chorvatsko, Francie...

Abych pravdu řekl, teď po covidu máme aktivní výměnu pouze s Polskem s městem Sierakow, kde je také škola se zaměřením na rybářství. Tato spolupráce trvá asi od r. 1994. Chceme obnovit kontakt s Francií. S Chorvatskem zřejmě nebude, to bylo organizováno Ministerstvem zemědělství. Ani to nebyla naše výměna, ale jednostranný pobyt za odměnu pro vybrané žáky lesnických a rybářských škol. Tvořili jsme třetinu účastníků. Tento pobyt se už konat nebude, doba se změnila jednak covidem a také současnou situací.

Reciproční výměnu celých tříd máme podle smlouvy s Francií, městem Château-Gontier v Normandii. Proběhlo několik výměn, ale teď se kvůli covidu nekonají. V zahraničí se jedná o širěji zaměřené školy zemědělského typu, ale jeden obor, resp. třída či půlka třídy se specializuje na rybářství. Funguje to u nich ale trochu jinak, nemají třeba rybníkářství jako my, ale spíše intenzivní chovy, tzv. akvakultury, akvaponie, nebo mořský rybolov. Tato škola je ale shodou okolností zaměřená na sladkovodní rybářství.

Na škole působil Dr. Ing. Boris Kostomarov. Měla škola ještě jiného zahraničního pedagoga?

Ne, Dr. Kostomarov byl původem Rus, tzv. běženec ze Sovětského svazu. Byl zde za první republiky, v letech 1926–1934. Poté se z něj stal profesor na Mendelově univerzitě.

Jaký je poměr praktické a teoretické výuky?

Praktické výuky je zde poměrně dost, hlavně ve vyšších ročnících, spíše až od druhého ročníku. Absolvent školy by měl absolvovat alespoň 600 hodin praktické výuky, a to v různých podobách. Například jdou celé třídy na praxi, potom je tzv. letní prázdninová, která je ale v červnu, bloková, vánoční praxe. Každá praxe je trochu jiného typu. Také mají tzv. individuální praxi, kdy třeba po dvojicích poznávají už od prvního ročníku různé typy pracovišť – pstruhařství, chov vodní drůbeže, zpracovnu ryb, kancelář, administrativu, začínají zde na Pokusnictví, kde se učí základní manuální dovednosti jako sekát kosou a podobně a končí třeba až v Protivíně na Krajském školním hospodářství praxí v kanceláři u vodohospodáře. Praxí je tedy několik typů – individuální, učební a odborná a v součtu absolvují takovýto počet hodin. Teoretických hodin je okolo 5 000 plus 600 praktických. Praxe tvoří tedy 7 až 8 procent z celkového objemu výuky.

Jaké je budoucí uplatnění absolventů?

Vždycky se říkalo, že absolvent školy je rybářský technik. To je střední THP (technicko-hospodářský pracovník) do rybářských provozů. Těch významnějších podniků je v republice kolem 70 a pracovních příležitostí se eviduje kolem 1 600, plus rybářské svazy, plus soukromé firmy, řekněme tedy kolem 2 000 pracovníků se v České republice živí v odvětví rybářství. Místa, která se našim studentům s maturitou nabízí jsou – rybářský technik (baštýř). To znamená, že žije někde, už ne tak často na té baště (jako jsou hájovny, tak byly bašty), má na starosti určitý okruh rybníků a má pod sebou třeba dva dělníky a všechno tam zajišťuje – krmení ryb, odlovy, ostrahu atd. Jsou tu i líhně, takže líhňáři, jsou zde sádky, to znamená, že jsou to sádečtí, anebo jdou na vysokou školu a pak jsou vedoucími středisek nebo pracují v managementu rybářského podniku. Touto cestou ale jde menšina absolventů. Řada z nich končí mimo obor.

Volná místa tedy jsou, ale ne vždycky naši absolventi na ně nastoupí. Jednak nejsou v místě jejich bydliště, jsou třeba na opačném konci republiky a jednak jsou lukrativnější povolání.

Z běčka, Vodních staveb, je uplatnění podstatně širší, ve vodohospodářské praxi. To znamená, že každý zejména potravinářský, zemědělský větší podnik má nějaké vodní hospodářství, např. pivovar apod. Jde tedy o funkci vodohospodáře. Pak je zde firma, která se jmenuje Povodí, státní podnik, Vltavy, Labe, Ohře a jedná se o pracovníky, kteří jsou hrázni nebo jezni, anebo pracují na správě toků, na povodí. Případně pracují v oborech životního prostředí na městských úřadech, to je povolení k nakládání s vodami, když se zařizují povolení na studny a podobně. Čili uplatnění je širší.

To znamená, že je méně studentů, ale zase mají širší uplatnění než áčkový obor, kde je naopak studentů více, ale možností, kde mohou pracovat už tolik není.

Přesně tak.

Co covidová doba, už jste se o ní také zmiňoval, jak vás to přímo ovlivnilo, co se výuky týče? Vyučovali jste také online? A co praxe?

Velice rychle jsme se zadaptovali na distanční online výuku a musím říct, že jsem hrdý na školu a její kantory. Vše fungovalo a také porady jsme dělali online. Byla to nová zkušenost, ale vracet bych se k ní nechtěl. Vyučovali jsme studenty, kteří byli v Karviné, na jižní Moravě, v Liberci, viděli jsme se sice na monitoru, ale není to stejné, jako když jsou ve třídě. Také jsme měli technické těžkosti s připojením, ale postupem času jsme si na vše zvykli a fungovalo to. Ovšem praxe chybí. To jsme mohli posoudit teď u posledních

dvou maturitních ročníků, že jim praktické návyky trochu chybí. Už jsme je úplně nedohnali. A nejenom rukama, ale také rybářská terminologie, slang a tak podobně. To se distanční výukou zachránit nedá. Ačkoli jsme během covidu také domlouvali praxe v místech bydliště a podobně, protože třeba v červnu to bylo možné, ale nebylo to zdaleka v takovém objemu, jak by to mělo být.

Ted' ve funkci končíte, podařilo se Vám za Vaše funkční období naplnit všechny plány, které jste se školou měl?

Všechny plány určitě ne, ale podařilo se toho dost (pozn. pan ředitel byl ve funkci od r. 2010 po dobu 12 let). Mnohdy to byly i věci, které jsem neplánoval, zkrátka je přinesl čas a z těch všech zamýšlených většinu ano. Samozřejmě ne všechno.

Za Vás se například zmodernizovalo vybavení školy a internát.

Internát ani ne, ale pořídili jsme tam výtah, což bylo z hlediska bezpečnosti nutností, ale hlavně ve škole laboratoře, kabinety, zázemí pro učitele, což dříve nebyvalo. Na Pokusnictví proběhly různé opravy, samozřejmě vlastní historická budova školy dostala novou střechu, fasádu, omítku, dvůr, to se vše dělalo během poslední dekády. Porovnával jsem si cíle, které jsem si dal, když jsem absolvoval rekonkurz a před tím první konkurz a z větší části se cíle naplnily. Zároveň díky novým událostem se udělaly věci, se kterými jsem nepočítal.

Zřejmě největší úspěch té doby spočívá se zavedením druhého studijního zaměření. V podstatě z ničeho jsme vybudovali Vodní stavby. Jak materiálně, to znamená, že jsou tu odborné učebny na úrovni, tak personálně. Dnes je tu jedna kolegyně a jeden kolega, stavaři. Také z hlediska učebnic, které jsme pro ně vydali. Čili tohle všechno bylo, jak říkám, jako když roztlačujete lokomotivu. Na začátku si říkáte, jestli vůbec, ale potom se nám začalo dařit přijímat studenty. Byla to pro školu nutnost, protože my jsme byli škola jen o čtyřech třídách. Bývala tu VOŠ, ale skomírala až úplně zanikla. Ted' funguje jen dálkově, máme tu jeden ročník. Pokud by střední škola měla jen čtyři třídy, byla by trvale ohrožena optimalizací. V období od r. 2000 byla v několika vlnách tendence takhle malé školy s někým spojit, optimalizace sítě škol apod. Sice naše škola byla vždycky označovaná jako rodinné stříbro českého rybářství a byli jsme trvale ujišťováni, že nás by se to netýkalo, ale příjemné to nebylo. Vždy jsme si chtěli uchovat naši jedinečnost a k tomu nám právě dopomohlo otevření druhého zaměření. Ted' máme 185 studentů, což je pěkné. Škola i internát jsou naplněné.

Zmínka o optimalizaci mě přivedla k myšlence, že si škola shání různé granty. Musíte nebo je to jen prostředek k lepšímu rozvoji školy?

Na grantech závislí nejsme, ale díky nim jsme tam, kde jsme, to znamená, že se tu v některých oblastech vytvořil určitý nadstandard z pohledu vybavení školy, příkladem je hala rybářské mechanizace, která tu byla odjakživa, ale v době mého studia tu byla vyřazená mechanizace z podniků, byla rezatá a 20 let za vývojem, například měřicí přístroj. Kdežto ted' máme přístroje, které nemají ani v rybářské praxi. Jsme na úrovni, někdo říká, vysoké školy, co se laboratoří týče. Například přístroj na monitorování kvality vody, který stojí třeba půl milionu. Právě k tomuto nám dopomáhají granty.

S mechanizací souvisí i řidičské průkazy. Dělají si je studenti u vás na škole?

Ano, je to součást studijního plánu a absolvent školy by měl mít řidičský průkaz na osobní auto a traktor. Naše škola má skupinu B a D. To je hrazeno státem.

Před dvěma lety jste slavili sté výročí založení školy. Měla se konat velká slavnost. Jak vše probíhalo?

Oslavy byly dvakrát odloženy a potřetí se to povedlo, a to 4. září 2021. To znamená před rokem a bylo to docela velké. Účast okolo 500 lidí, měli jsme tu stan, kulturní vystoupení, hrála zde hudba, byly tu stánkové prodeje, škola byla celý den otevřená, v tělocvičně bylo shromáždění, kde jsem měl prezentaci o škole, byla tu návštěva z ministerstva, z rybářských kruhů a bylo to příjemné.

Když jsme u setkání, probíhají stále setkání starších absolventů, na která jste zván? Byla o nich zmínka i ve Vodňanských novinách.

Každá třída si organizuje svoje setkání, někdo se schází každý rok, někdo za pět nebo deset let, někdo třeba vůbec. Sám jsem toho většinou účastníkem, protože se potřebují dostat do školy a většinou to bývá ředitel, stejně jako to dělal můj předchůdce, kdo je vezme do třídy a probírá se, co je nového. Tímto způsobem jsem se zase já dozvěděl od starších ročníků, jak to tady chodívalo, že tu byl pěvecký kroužek apod.

Kolik spravujete rybníků?

My jako škola máme pouze malé pokusnictví zde ve Vodňanech. V Protivíně je podnik, který se jmenuje Krajské školní hospodářství, dříve školní rybářství. To slouží nám a lesnické škole pro praxe. Některé rybníky patří městu. Ale třeba v tomto okruhu Tálinský rybník, směrem na Hlubokou jsou rybníky, kam chodíme na praxe, ale nejsou naše. Patří právě Krajskému školnímu hospodářství.

Následovala **návštěva muzea** a pan ředitel vše podrobně popisoval.

Sekce pytláctví

Zde je ukázka nástražného systému na táhnoucí jesetery, aparatury pro lov ryb elektrinou nebo světlem, včetně pytláckých metod.

Sekce vodních staveb

Většinou laickou veřejnost moc nezajímá, ale odborníky ano.

Dále tu vidíte pomůcky, se kterými tu pracovaly první ročníky. Mají evidenční čísla a jsou například z r. 1922. Pak jsou tu repliky zařízení, tuto třeba dělal můj kolega, které se používaly ve středověku, v 15. století, vytyčováky, průhledítka, krokvice.

Jiná zařízení jsou zaměřena na pstruhařinu, to znamená líhňářství, rybí líhně a všechno, co s tím souvisí, místo, kde se inkubovaly oplozené jikry, začalo to v takovémhle hrnci s dírkami v potoce, toto bylo na lososy, z r. 1870 a támhle to končí lahvovými přístroji v současnosti. Sbírky jsou tu velmi komplexní. V porovnání se Zámečkem v Ohradě, kde je velký prostor a jsou tam velké exponáty, u nás máme různé detaily. Jsou tu i učebnice, na které jste se ptala. Rok 1930, 1931.

Zde jsou lejty na přepravu ryb, zde kožené lovecké boty. Muzeum má naučnou funkci. S dětmi ze základní školy, například ze šesté třídy, jsme tu třeba i 2 hodiny. Baví je model rybníka, hádají, k čemu co je, je tam vidět loviště, zásobník na krmivo, bezpečnostní přepad atd. Je to vidět i na těchto modelech i z historického hlediska a zde se opravdu dá strávit poměrně hodně času, hodina je mnohdy málo.

Jsou tu i vzorky, ukázky našich vodních organismů kromě ryb, šídla, vážky, raci, škeble, mlži atd.

A ještě je tu jedna místnost s právem, které dělal kdysi jeden náš učitel, pan Šrámek. Používá se k pasování. Je z roku 1968. Většinou ale nebývá skleněné, vitráž, ale celodřevěné.

Snažíme se dodržovat rituály, Pasujeme na maturitním plese. Je tu i dotyková tabule, programy, které jsme si vytvořili na testování znalostí, což se ale při běžných prohlídkách nestihne.

Děláme tu programy pro základní školy nebo rybářské kroužky, pokud v přírodopisu probírají například ryby, přijedou třeba k nám se podívat a letos byl nebývalý zájem. Za květen a červen tu bylo na 30 tříd, v průměru 2–3 třídy týdně.

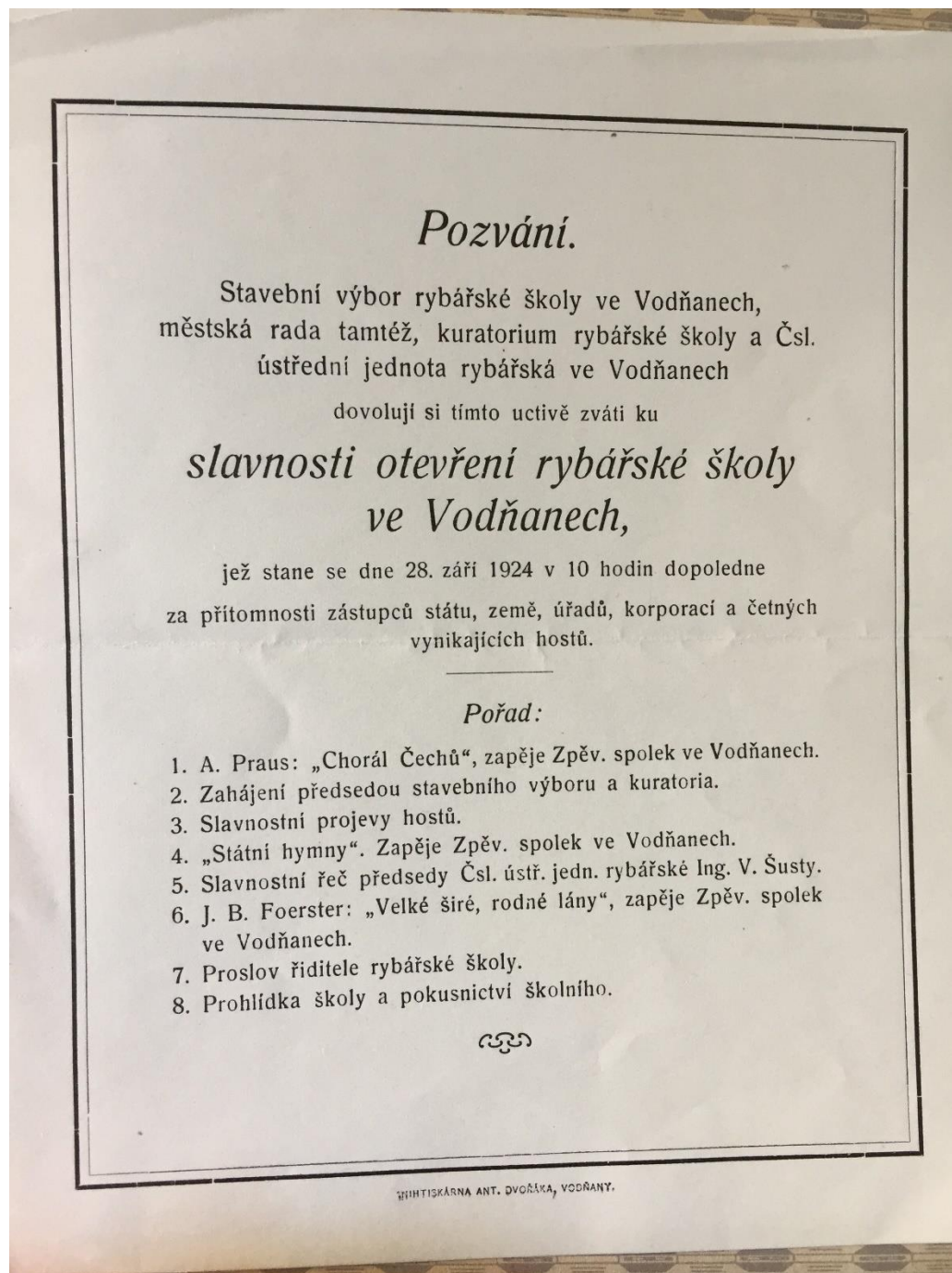
Za budovou je ještě naučná stezka v lese. Průvodci jsou naši žáci. Zajišťujeme organizaci, ale šikovní studenti ve třídách se tomu věnují a baví je to.

60–70 procent je věcí, které byly ve škole, něco je vyrobené a něco jsme si nechali dělat, hlavně modely.

Pan ředitel mi na závěr věnoval jeden glejt, který studenti při pasování dostávají.

Fotografické přílohy

Pozvání na slavnostní otevření rybářské školy ve Vodňanech.¹⁰⁷

¹⁰⁷ Rybářská škola ve Vodňanech. *Kronika I. 1920-1955*. Uložena na Střední rybářské škole ve Vodňanech.

Členové obecního zastupitelstva ve Vodňanech, kteří se dne 30. srpna 1919 rozhodli pro rybářskou školu ve Vodňanech.¹⁰⁸

- 18 -

Členové obecního zastupitelstva ve
Vodňanech, kteří dne 30. srpna 1919 roz-
hodli se pro rybářskou školu ve Vodňá-
nech.

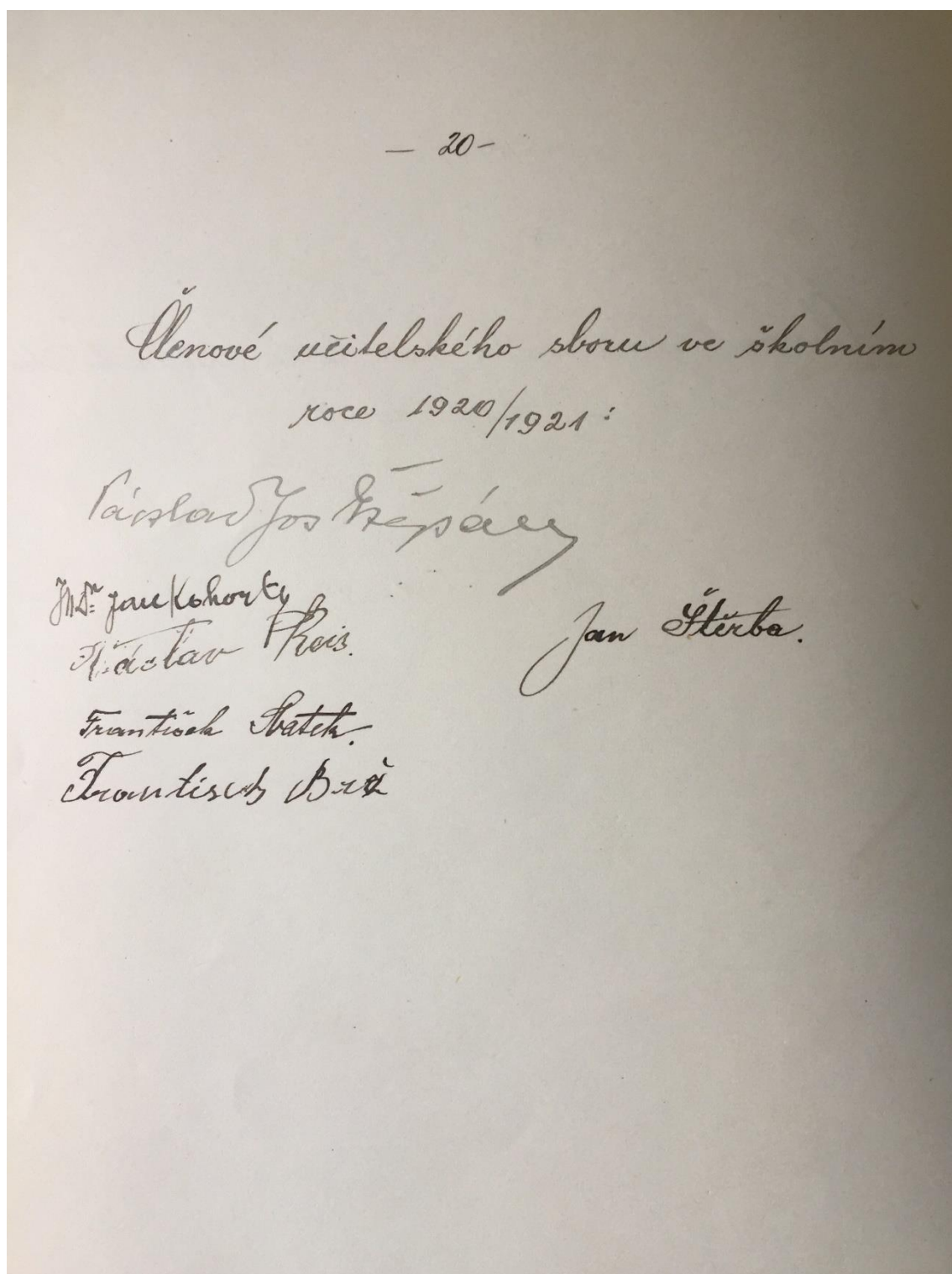
Vojtěch Rodlauer
Frant. Durek
Frant. Štěpánka
Reinhold
Profant František Pražák
Tosinger Václav Pražák
Frant. Michal Vodňanský
Jméno Karel Vodňanský
Premier Frant. "
Škoba Vojt.
Pilem Karpel

František Krubý

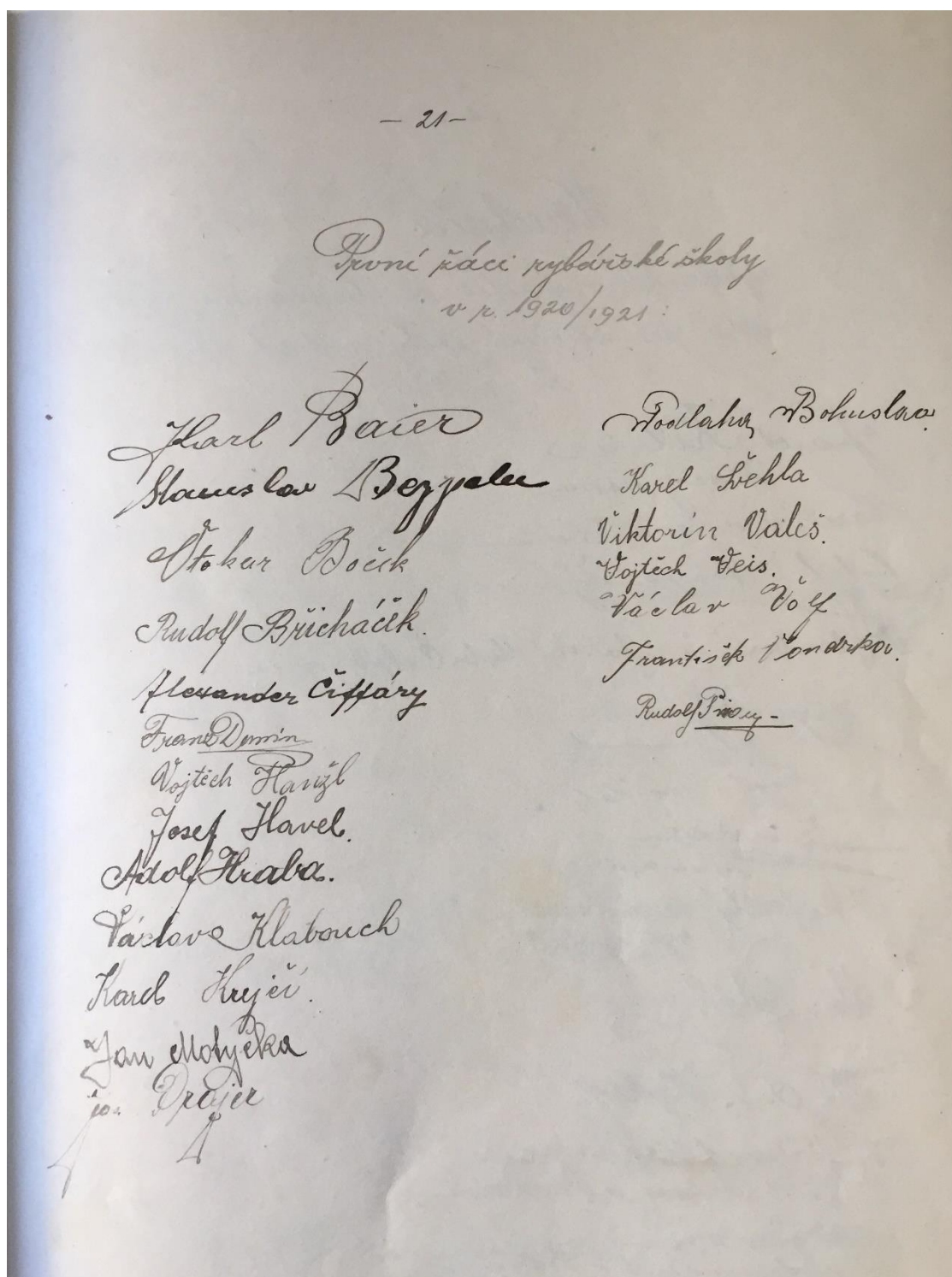
Černý

Kučera

¹⁰⁸ Rybářská škola ve Vodňanech. Kronika I. 1920-1955. Uložena na Střední rybářské škole ve Vodňanech.

¹⁰⁹ Rybářská škola ve Vodňanech. Kronika I. 1920-1955. Uložena na Střední rybářské škole ve Vodňanech.

¹¹⁰ Rybářská škola ve Vodňanech. Kronika I. 1920-1955. Uložena na Střední rybářské škole ve Vodňanech.

Pamětní deska zakladateli a prvnímu řediteli Rybářské školy ve Vodňanech Václavu Josefu Štěpánovi.¹¹¹

Rybářské právo používané při pasování.¹¹²

¹¹¹ Fotografie: Markéta Šmrhová (2022)

¹¹² Fotografie: Markéta Šmrhová (2022)

Pohled na rybářskou školu a Domov mládeže.¹¹³

¹¹³ Fotografie: Markéta Šmrhová (2023)